

Toelichting bestemmingsplan Camping Ponderosa

Gemeente Baarle-Nassau

Van Dun Advies BV

Dorpsstraat 54
5113 TE Ulicoten
T 013 519 9458

Postel 8
5711 ET Someren
T 0493 745 015

E info@vandunadvies.nl
I www.vandunadvies.nl
F 013-519 9727

IBAN NL56 RABO 0152 3051 49
BIC RABONL2U
KvK 180 61 619
BTW 809392720B01

Plangebied:	Camping Ponderosa Maaijkant 23-26 5113 BD Ulicoten
Projectnummer:	18011-008
Datum:	19-02-2020
Status:	Vastgesteld
Opgesteld door:	Van Dun Advies B.V.
Projectleider:	F.C.A. van den Borne
Auteur:	J.C.P.M. van de Pas

Inhoudsopgave

1. INLEIDING.....	4
1.1 Aanleiding en doel	4
1.2 Ligging plangebied	5
1.3 Vigerend planologisch regime	5
1.4 Procedure	8
1.5 Leeswijzer	9
2. PLANBESCHRIJVING	10
2.1 Bestaande situatie	10
2.2 Beoogde situatie	11
3. BELEIDSKADER.....	15
3.1 Rijksbeleid	15
3.1.1 Ladder duurzame verstedelijking	15
3.2 Provinciaal beleid	17
3.2.1 Omgevingsvisie Noord-Brabant	17
3.2.2 Structuurvisie 2010 – partiële herziening 2014 (Sv 2014)	18
3.2.3 Interim omgevingsverordening Noord-Brabant	19
3.3 Gemeentelijk beleid	24
3.3.1 Omgevingsvisie	24
3.3.2 Visie vrijetijdseconomie	25
3.3.3 Bestemmingsplan	25
4. MILIEUHYGIËNISCHE EN PLANOLOGISCHE ASPECTEN.....	26
4.1 Milieueffectrapportage en vormvrije m.e.r.-beoordeling	26
4.2 Waterhuishouding	27
4.2.1 Waterrelevant beleid	27
4.2.2 Bestaande waterhuishoudkundige situatie	29
4.2.3 Beoogde waterhuishoudkundige situatie	29
4.3 Natuur	31
4.3.1 Natuurnetwerk Nederland (NNN)	31
4.3.2 Wet natuurbescherming	33
4.4 Bodemkwaliteit	37
4.5 Cultuurhistorie, aardkunde en archeologie	37
4.5.1 Cultuurhistorie en aardkunde	37
4.5.2 Archeologie	40
4.6 Bedrijven en milieuzonering	42
4.7 Geur	42
4.7.1 Omgekeerde werking	42
4.7.2 Woon- en leefklimaat	43
4.8 Geluid	44
4.9 Verkeer en parkeren	44
4.10 Luchtkwaliteit	45
4.10.1 Niet in betekende mate	45
4.10.2 Woon- en leefklimaat	46
4.11 Externe veiligheid	47
4.11.1 Achtergrond	47
4.11.2 Toetsing	48
4.12 Technische infrastructuur	49
4.13 Volksgezondheid	49
4.13.1 Onderzoek veehouderij en gezondheid omwonenden	49
4.13.2 Handelingsperspectieven veehouderij en volksgezondheid	51
5. JURIDISCHE PLANBESCHRIJVING	52
5.1 Juridische achtergrond	52
5.2 Toelichting verbeelding	52
5.3 Toelichting regels	53
6. UITVOERBAARHEID.....	55
6.1 Financiële uitvoerbaarheid	55

6.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	55
6.2.1	Vooroverleg en omgevingsdialoog	55
6.2.2	Zienswijzen en beroep	55
7.	BIJLAGEN.....	57

1. Inleiding

In dit hoofdstuk komen de aanleiding en het doel, de ligging van het plangebied, het vigerend planologisch regime en de procedure aan bod. Tevens is een leeswijzer in dit hoofdstuk opgenomen.

1.1 Aanleiding en doel

Aan de Maaijkant in Ulicoten is al meer dan 50 jaar Camping Ponderosa, hierna initiatiefnemer, gelegen. Inmiddels is de camping uitgegroeid tot een volwaardig recreatiepark met 358 standplaatsen voor stacaravans en 147 toeristische plaatsen. Het recreatiepark heeft in de bestaande situatie een omvang van 16,1 ha. Hierbinnen zijn tevens de nodige bijbehorende faciliteiten zoals horeca gelegenheden, een binnenzwembad en sport- & spelvoorzieningen. De aanleiding voor het bestemmingsplan is tweeledig. Enerzijds wenst de camping uit te breiden en anderzijds ligt er een restopgave voor de aanleg van Natuur Netwerk Brabant.

Camping Ponderosa

In het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied 2008' was t.o.v. het voorliggende bestemmingsplan uit 1985 een uitbreiding van het recreatiepark voorzien. Dit in zowel jaar- en seizoen plaatsen als qua grondgebruik. De bedoeling was om een kwaliteitsslag te kunnen maken door grotere standplaatsen in een speelsere inrichting te kunnen realiseren en de gemeenschappelijke voorzieningen te renoveren, updaten en uitbreiden. Om voorgenoemde ontwikkelingen mogelijk te maken was een uitbreiding van het kampeerterrein van 3,9 ha in noordoostelijke richting voorzien. Hiervan is inmiddels circa 1,9 ha gerealiseerd. De verdere uitbreiding is niet gerealiseerd, omdat deze was voorzien op gronden die geen eigendom waren van initiatiefnemers. Camping Ponderosa zou graag alsnog de uitbreiding van 2,0 ha, welke feitelijk al in 2008 was voorzien, realiseren. Maar nu op andere gronden, die wél in eigendom zijn van Camping Ponderosa, te weten aan de noordwestelijke zijde van het recreatiepark.

Restopgave Natuur Netwerk Brabant

In de gemeenteraad van 23 mei 2018 is het voorstel tot deelname aan het regiobod van Landstad Baronie voor realisatie van de restopgave EVZ, tegenwoordig Natuur Netwerk Brabant (NNB), besproken. In het kader van de behandeling van dat voorstel is namens Camping Ponderosa ingesproken bij de commissievergadering om aan te geven dat de voorgestelde realisatie van de restopgave NNB de exploitatie van Camping Ponderosa belemmerde. De voorgestelde realisatie van de restopgave NNB in het gebied Maaijkant-Oude Bredasebaan doorsneed namelijk het terrein van Camping Ponderosa.

Als beide onderwerpen nader worden gezien blijkt dat de beoogde realisatie van de restopgave NNB van Landstad Baronie is voorzien op het gebied waar ook de uitbreiding van Camping Ponderosa is voorzien, de kadastrale percelen 457 en 462 van sectie M. Camping Ponderosa wil graag meewerken aan een verdere invulling van de ecologische verbindingszone in het kader van het NNB, maar dan wel zodanig dat de exploitatie van de camping niet wordt belemmerd. Hierdoor is het idee ontstaan om de gewenste uitbreiding van de camping te combineren met de realisatie van (een gedeelte van) de restopgave NNB. Dit op een zodanige wijze dat beide onderwerpen naast elkaar en complementair aan elkaar worden uitgevoerd en in stand gehouden.

Doel

Om een dergelijke 'win-winsituatie' te creëren heeft uitvoerig overleg plaatsgevonden tussen initiatiefnemers Camping Ponderosa, gemeente Baarle-Nassau, stichting Brabants Landschap en waterschap Brabantse Delta. De randvoorwaarden die hier uit voort zijn gevloeid hebben geresulteerd in een landschappelijk inpassingsplan voor de restopgave NNB. De aanleg en instandhouding van deze restopgave NNB wordt in deze partiële herziening van het bestemmingsplan vastgelegd.

Naast het bestaande recreatiepark en de beoogde uitbreiding van de camping die wordt gecombineerd met de realisatie van (een gedeelte van) de restopgave NNB maakt het kadastrale perceel 114, sectie M, onderdeel uit van het plangebied. Hier zal een extra investering in de landschappelijke kwaliteit van het perceel bewerkstelligd worden.

1.2 Ligging plangebied

Het plangebied is gelegen aan de Maaijkant 23-26 ten noordoosten van de kern Ulicoten, in het buitengebied van de gemeente Baarle-Nassau. Het plangebied is op te splitsen in drie delen:

1. Het bestaande recreatiepark: de kadastrale percelen 26, 459, 468, 469 en 470 van sectie M;
2. De beoogde uitbreiding: de kadastrale percelen 457 en 462 van sectie M;
3. Perceel M114: waar aanvullende landschappelijke inpassing zal worden gerealiseerd.

In Afbeelding 1 zijn de drie delen van het plangebied op de luchtfoto weergegeven.

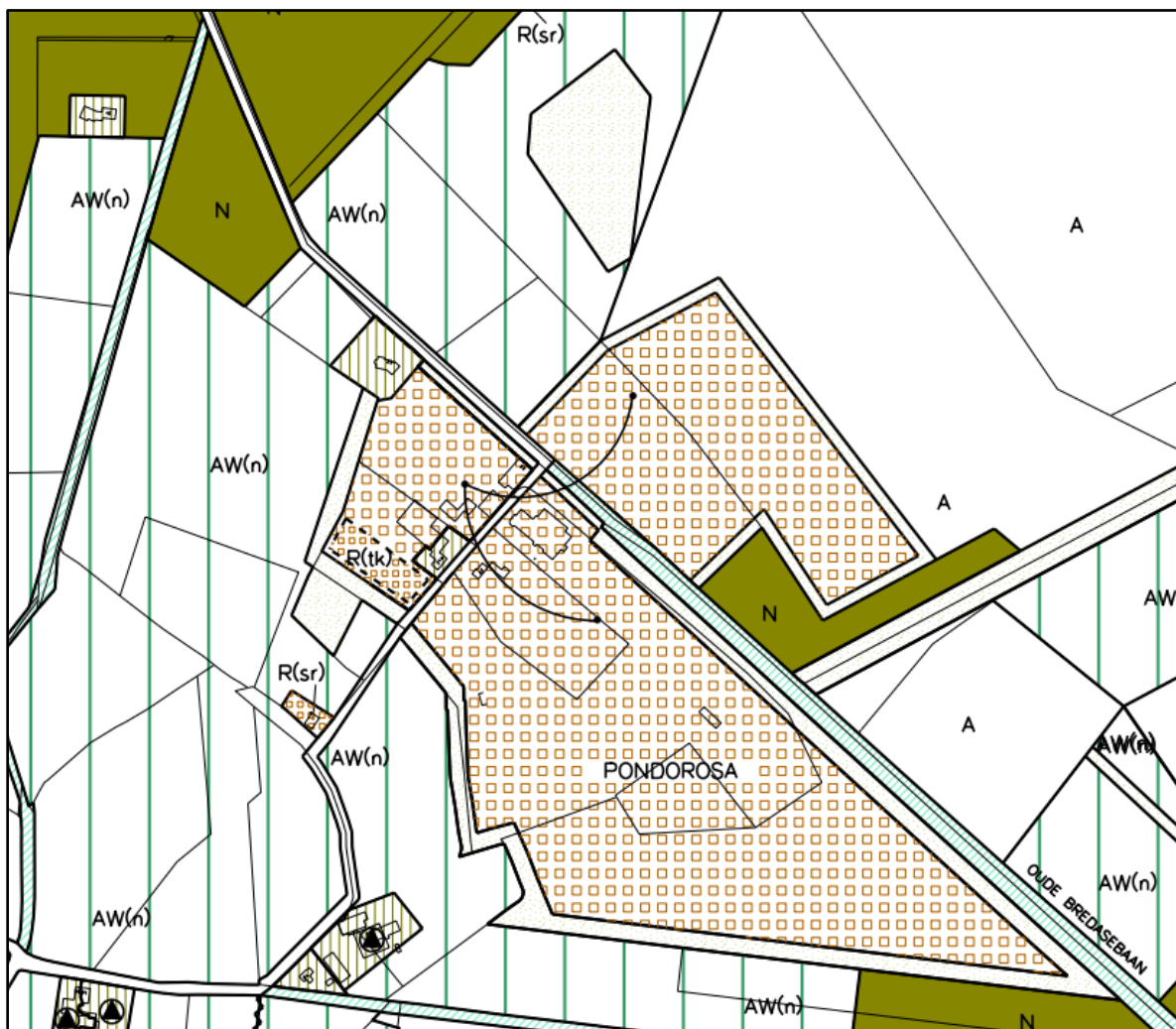
Afbeelding 1: Luchtfoto plangebied

1.3 Vigerend planologisch regime

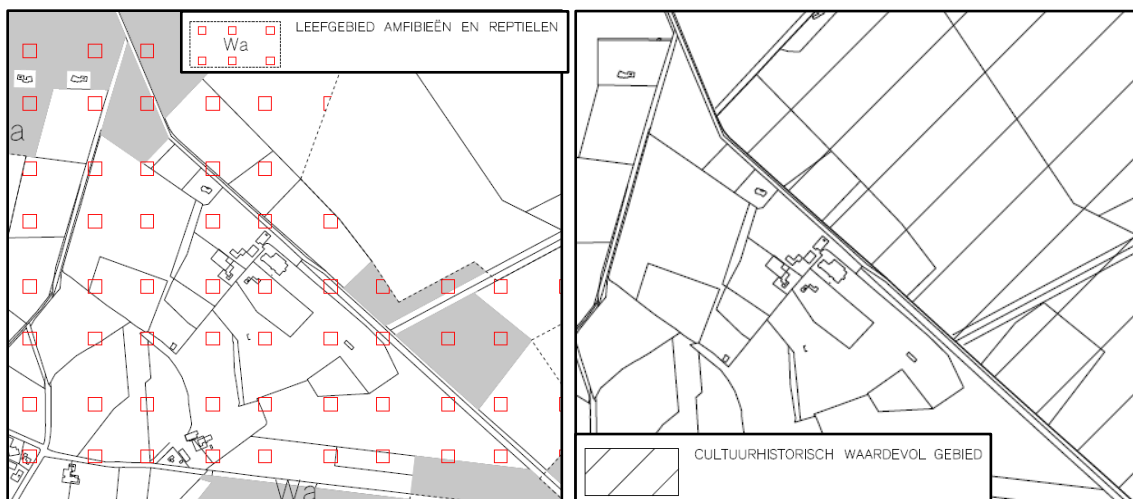
Het vigerend planologisch regime ter plaatse van het plangebied is vervat in het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008' van de gemeente Baarle-Nassau, aldus vastgesteld d.d. 16-07-2009. Binnen dit bestemmingsplan hebben de gronden van het bestaande recreatiepark de bestemming 'Recreatie' toegekend gekregen, met gedeeltelijk de aanduiding 'toeristisch kamperen'. Rondom het recreatiepark is een strook aangewezen als 'Groen – landschapselement'. Overige gronden van het plangebied hebben de bestemmingen 'Agrarisch', 'Agrarisch met waarden – Natuurwaarden' en 'Natuur' toegekend gekregen. Dit is terug te zien op Afbeelding 2 waarin een uitsnede van de verbeelding van het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008' is opgenomen.

Verder heeft het plangebied conform de plankaart Natuurwaarden de aanduiding 'leefgebied amfibieën en reptielen' en een gedeelte van het plangebied conform de plankaart Landschappelijke waarden de aanduiding 'cultuurhistorisch waardevol gebied' toegekend gekregen, zie Afbeelding 3.

Conform de plankaart Integrale zonering intensieve veehouderij heeft het plangebied tevens de aanduiding 'extensiveringsgebied – natuur' toegekend gekregen. Deze aanduiding was gebaseerd op de Reconstructiewet. Per 1 juli 2014 is de Reconstructiewet komen te vervallen. De aanduiding is derhalve niet langer van toepassing op het plangebied.

Afbeelding 2: Uitsnede verbeelding bestemmingsplan 'Buitengebied 2008' gemeente Baarle-Nassau

Afbeelding 3: Uitsnede plankaart 'Natuurwaarden' (links) en 'Landschappelijke waarden' (rechts)

Uit Afbeelding 2 is op te maken dat een gedeelte van het kadastrale perceel met nummer 27 van sectie M tevens is bestemd als 'Recreatie'. Zoals reeds toegelicht was dit gedeelte ten tijde van de vaststelling van het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008' nog geen eigendom van initiatiefnemers, maar de verwachting was dat dit in de nabije toekomst wel het geval zou zijn en uitbreiding van de camping dus plaats zou kunnen vinden. Aangezien het verkrijgen van de het eigendom niet tot de mogelijkheden behoorde is de beoogde uitbreiding echter ongedaan gemaakt in het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008, herziening 1a', aldus vastgesteld d.d. 11-12-2013. De gronden zijn hierin opnieuw bestemd als agrarisch. Dit blijkt tevens uit Afbeelding 4 waarin een uitsnede van de verbeelding voor dit perceel is opgenomen. Dit perceel maakt derhalve geen onderdeel uit van het plangebied van deze partiële herziening.

Afbeelding 4: Uitsnede verbeelding bestemmingsplan 'Buitengebied 2008, herziening 1a' (bron: ruimtelijkeplannen.nl)

Het kadastrale perceel met nummer 114 van sectie M is in het kader van de aanleg van de rondweg rond Baarle-Nassau/Baarle-Hertog ingezet voor natuurcompensatie. Hiertoe is op 5 februari 2016 een omgevingsvergunning voor afwijken van het bestemmingsplan op basis van artikel 2.12, eerste lid, onder a, sub 3 van de Wabo afgegeven. Op grond hiervan is het perceel ingericht als 'Natuur', conform de voorstellen van Buro Gras, zie Afbeelding 5. Het perceel is voorzien van bloemrijk grasland met greppels. Langs de noordzijde van het perceel is een houtsingel aangelegd.

Afbeelding 5: Inrichtingsvoorstel Perceel M114 Buro Gras

1.4 Procedure

Voor het gewenste initiatief dient een partiële herziening van het bestemmingsplan te worden vastgesteld, conform artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro). Het bestemmingsplan doorloopt als volgt de procedure.

Allereerst wordt er een voorontwerpbestemmingsplan opgesteld waarin onderbouwd wordt dat het initiatief voldoet aan het gemeentelijk en provinciaal beleid en aan alle relevante milieu- en ruimtelijke ordeningsaspecten. In deze fase wordt overleg gevoerd met de gebruikelijke overlegpartners zoals gemeente, provincie en waterschap. Daarnaast wordt een omgevingsdialog gevoerd met de omwonenden. Eventuele opmerkingen worden verwerkt in het ontwerpbestemmingsplan.

Blijkens artikel 3.8 Wro is op de voorbereiding van een bestemmingsplan afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing. Dit houdt in dat het ontwerpbestemmingsplan tevens voor een periode van 6 weken voor een ieder ter inzage wordt gelegd. Tijdens deze periode van 6 weken kunnen belanghebbenden hun zienswijzen kenbaar maken. Gedurende de inzageperiode ligt het ontwerpbestemmingsplan (verbeelding, regels en toelichting, inclusief bijbehorende bijlagen) ter inzage.

Binnen 12 weken nadat het ontwerpbestemmingsplan ter inzage heeft gelegen, moet de gemeente beslissen over de vaststelling van het bestemmingsplan. Hierbij worden eventuele zienswijzen in acht genomen.

Nadat het bestemmingsplan is vastgesteld, wordt het opnieuw 6 weken ter inzage gelegd. Binnen deze 6 weken kunnen belanghebbenden die tijdig zienswijzen kenbaar hebben gemaakt bij het ontwerp of belanghebbenden die kunnen aantonen dat zij niet in de gelegenheid zijn geweest om tijdig zienswijzen kenbaar te maken, beroep indienen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Als er geen beroep wordt ingesteld, dan is het bestemmingsplan daags na afloop van de beroepsperiode onherroepelijk.

1.5 Leeswijzer

In voorliggende toelichting is in het eerste hoofdstuk een inleiding op het initiatief gegeven, waarin de aanleiding, het doel, het vigerend planologische regime en de te doorlopen procedure is beschreven. Hierna is in het tweede hoofdstuk een beschrijving opgenomen van de bestaande en beoogde situatie. In hoofdstuk 3 van voorliggende toelichting/ruimtelijke onderbouwing wordt het van toepassing zijnde beleid uiteengezet, welke het provinciaal en gemeentelijk beleid betreft. Hierna worden in hoofdstuk 4 de milieuhygiënische en planologische aspecten beschreven.

De juridische planbeschrijving is vervat in hoofdstuk 5 van voorliggende toelichting waarin een beschrijving van de juridische achtergrond van het bestemmingsplan, een toelichting op de verbeelding en een toelichting op de regels wordt gegeven. De financiële en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het initiatief wordt verantwoord in het daaropvolgende hoofdstuk.

2. Planbeschrijving

In dit hoofdstuk worden de bestaande en beoogde situatie beschreven. Hierin komt naar voren welke veranderingen er plaatsvinden binnen het plangebied.

2.1 Bestaande situatie

Aan de Maaijkant in Ulicoten is al meer dan 50 jaar Camping Ponderosa gelegen. Inmiddels is de camping uitgegroeid tot een volwaardig recreatiepark met 505 standplaatsen met de nodige bijbehorende faciliteiten zoals horeca gelegenheden, een binnenzwembad en sport- & spelvoorzieningen. Het recreatiepark heeft in de bestaande situatie een omvang van 16,1 ha.

In het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied 2008' was t.o.v. het voorliggende bestemmingsplan uit 1985 een uitbreiding van het recreatiepark voorzien. Dit in zowel jaar- en seizoen plaatsen als qua grondgebruik. De bedoeling was om een kwaliteitsslag te kunnen maken door:

- Verplaatsing van de toeristische standplaatsen naar een apart gedeelte van het park zodat een scheiding ontstaat tussen vaste en toeristische standplaatsen;
- Standplaatsvergroting van de vaste standplaatsen;
- Renovatie, uitbreiding en update van de zwemvoorziening;
- Uitbreiding van het toeristisch product met camperplaatsen;
- Realisatie nieuw modern toiletgebouw en nieuw privé-sanitair op een groot aantal seizoen plaatsen.

Voor deze ontwikkelingen is op 27 november 2008 een advies uitgebracht door de Adviescommissie toerisme en recreatie (destijds onderdeel van SAAB Noord-Brabant). De belangrijkste conclusie uit het advies van de Adviescommissie is dat uitbreiding qua grondbeslag (3,9 ha) en qua standplaatsen noodzakelijk is voor een bedrijfseconomisch gezonde exploitatie van Camping Ponderosa. De omzet uit toeristisch kamperen vertoonde in de jaren daarvoor een duidelijke afname. Om een gezonde en rendabele exploitatie ook voor de langere termijn zeker te stellen moest worden voorzien in een ingrijpende herstructurering van het kampeerterrein en een kwalitatieve opwaardering van de gemeenschappelijke voorzieningen. Anders was niet uitgesloten dat het bedrijf op den duur in een negatieve spiraal zou belanden, waarbij verpaupering van de stacaravans en een toenemende leegstand een ongewenste bedreiging zouden vormen voor de bedrijfseconomische continuïteit van de onderneming.

Om voorgenoemde ontwikkelingen mogelijk te maken is een uitbreiding van Camping Ponderosa met 3,9 ha in noordoostelijke richting meegenomen in het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008'. Het aantal standplaatsen is hierbinnen vastgelegd op 360 stacaravans en 240 toeristische plaatsen. De oppervlakte aan gebouwen voor gemeenschappelijke voorzieningen is gemaximaliseerd op 5.250 m².

Van de uitbreiding is inmiddels circa 1,9 ha gerealiseerd. Het recreatiepark heeft nu een totale omvang van circa 16,1 ha. De verdere uitbreiding van 2,0 ha is niet gerealiseerd, omdat deze was voorzien op gronden die (nog) geen eigendom waren van initiatiefnemers. Binnen het toegestane ruimtebeslag is:

- de verplaatsing van de toeristische plaatsen gerealiseerd;
- de standplaatsvergroting voor een deel gerealiseerd;
- de renovatie/uitbreiding/update van de zwemvoorziening gerealiseerd;
- uitbreiding van het toeristisch product met camperplaatsen gerealiseerd;
- een deel van de modernisering van de sanitaire voorzieningen gerealiseerd.

Concreet betekent dit dat momenteel 358 stacaravan plaatsen en 147 toeristische plaatsen benut zijn. Verder is 4.300 m² bebouwing ten behoeve van gemeenschappelijke voorzieningen aanwezig. Ten noordwesten van het bestaande recreatieterrein is een gedeelte van het kadastrale perceel 462, sectie M, in gebruik voor het plaatsen van maximaal 12 tenten van Vacansoleil gedurende het zomerseizoen. Hiervoor is een omgevingsvergunning voor het tijdelijk afwijken van het bestemmingsplan voor een periode van maximaal 10 jaar verleend op basis van bijlage II, Hoofdstuk IV, artikel 4, lid 11 Bor, oftewel de zogenaamde kruimelgevallenregeling. In Afbeelding 6 is een plattegrondtekening van de bestaande bedrijfsopzet opgenomen.

Afbeelding 6: Plattegrondtekening bestaande bedrijfsopzet

2.2 Beoogde situatie

Met het initiatief worden twee gewenste ontwikkelingen gecombineerd, te weten:

- Camping Ponderosa zou graag alsnog de uitbreiding van 2,0 ha, welke feitelijk al in 2008 was voorzien, alsnog realiseren. Maar nu op andere gronden, die wél in eigendom zijn van Camping Ponderosa, te weten aan de noordwestelijke zijde van het recreatiepark. Het gedeelte van dit perceel dat tijdelijk in gebruik is voor het plaatsen van Vacansoleil tenten zal hier dan onderdeel van uit maken.
- Landstad Baronie zou graag (een gedeelte van) de restopgave NNB in het gebied Maaijkant-Oude Bredasebaan realiseren.

Als beide onderwerpen nader worden gezien blijkt dat de beoogde realisatie van de restopgave NNB van Landstad Baronie is voorzien op het gebied waar ook de uitbreiding van Camping Ponderosa is voorzien. Camping Ponderosa wil graag meewerken aan een verdere invulling van de ecologische verbindingzone in het kader van het NNB, maar dan wel zodanig dat ook de exploitatie van de camping niet wordt belemmerd. Hierdoor is het idee ontstaan om de gewenste uitbreiding van de camping te combineren met de realisatie van (een gedeelte van) de restopgave NNB. Dit op een zodanige wijze dat beide onderwerpen naast elkaar en complementair aan elkaar worden uitgevoerd en in stand gehouden.

Om een dergelijke 'win-winsituatie' te creëren zijn initiatiefnemers in eerste instantie in overleg getreden met stichting Brabants Landschap. Hieruit is een voorkeurstraject naar voren gekomen (Afbeelding 7), wat zowel de ecologische verbindingzone als Camping Ponderosa ten goede komt.

Afbeelding 7: Voorkeurstraject NNB rondom Camping Ponderosa

Op basis van dit voorkeurstraject is het plan voor de uitbreiding van Camping Ponderosa verder uitgewerkt, zie Afbeelding 8. Het gedeelte van het plangebied ten noordwesten van het bestaande recreatiepark zal gedeeltelijk worden ingericht als ecologische verbindingszone en gedeeltelijk worden ingericht met toeristische plaatsen. De totale omvang van dit terrein bedraagt 5,26 ha. Het gedeelte van dit terrein dat in gebruik mag worden genomen ten behoeve van de camping bedraagt maximaal 2,0 ha, evenals de uitbreiding die feitelijk in 2008 al was voorzien. De overige 3,26 ha van het terrein komt hierdoor beschikbaar voor de inrichting van de ecologische verbindingszone in het kader van het NNB.

Initiatiefnemer is voornemens om de toeristische plaatsen binnen de beoogde uitbreiding ruim en speels op te zetten. Er is daardoor ruimte voor circa 90-100 toeristische plaatsen. Middels een gebiedsaanduiding wordt het bestaande maximum aantal standplaatsen vastgelegd voor het totale toekomstige recreatieterrein, zodat het totale aantal standplaatsen op Camping Ponderosa niet toeneemt.

Ten behoeve van de nieuwe toeristische plaatsen is tevens extra sanitair noodzakelijk. Het is daarbij wenselijk om de afstand tot de sanitaire voorzieningen zo kort mogelijk te houden. Er zal derhalve in de noordoostelijke hoek van de beoogde uitbreiding een sanitaire voorziening van maximaal 200 m² worden gerealiseerd. Deze oppervlakte wordt in mindering gebracht op de maximaal toegestane oppervlakte aan gebouwen voor gemeenschappelijke voorzieningen op het bestaande recreatieterrein, zodat de totale oppervlakte aan gebouwen voor gemeenschappelijke voorzieningen op Camping Ponderosa niet toeneemt.

Afbeelding 8: Uitwerking voorkeurstraject in relatie tot uitbreiding camping Ponderosa

Op basis van deze uitwerking is door de gemeente Baarle-Nassau een positief principebesluit genomen ten aanzien van het initiatief. Vervolgens is een gezamenlijk overleg tussen initiatiefnemers Camping Ponderosa, gemeente Baarle-Nassau en waterschap Brabantse Delta opgestart om de inrichting van de ecologische verbindingszone in het kader van het NNB verder in te vullen. Dit heeft geresulteerd in het landschappelijk inpassingsplan dat is bijgevoegd als Bijlage 1.

De bestaande houtsingels rondom de beoogde uitbreiding van het recreatiepark blijven behouden en worden waar nodig versterkt. Er worden twee poelen aangelegd, één langgerekte aan de noordoostelijke zijde van 2.000 m² voorzien van een flauwe natuurvriendelijke oever en één in de westelijke hoek van de uitbreiding met een omvang van 500 m². Beide poelen worden uitgegraven tot circa 2 meter diepte, 60 cm dieper dan de gemiddelde laagste grondwaterstand ter plaatse van 1,4 meter beneden maaiveld. Zo wordt verzekerd dat de poelen in principe continu watervoerend zijn en niet volledig bevroren in de winter.

Rondom de poelen wordt kruiden en faunairijk grasland en struweel aangebracht. Doordat veel struiken in de winter hun blad verliezen kunnen er langs de randen van het struweel grassen en kruiden groeien. De dichte struiken van het struweel dienen als schuilplaats en leefgebied voor broedvogels en insecten, maar zijn ook een essentieel onderdeel van het leefgebied van de boomkikker. Daarnaast vormt het struweel een natuurlijke barrière tussen het recreatieterrein en de ecologische verbindingszone. Het is namelijk niet de bedoeling dat de verspreiding van soorten wordt verstoord door menselijk handelen.

Op advies van het waterschap Brabantse Delta wordt het afgeraden om recreanten gebruik te laten maken van de natte delen, zoals de poelen. Wandelen rondom de ecologische verbindingszone en poelen is echter geen probleem. Recreatie heeft geen direct effect op volwassen amfibieën. Bij extensieve vormen van recreatie zoals wandelen of fietsen, blijven de dieren gewoon zitten. Honden

hebben een negatief effect op amfibieën wanneer die in poelen springen waar voortplanting plaatsvindt van amfibieën of waar kwetsbare eieren en larven liggen. Poelen en paden dienen gescheiden gehouden te worden door ondoordringbare vegetatie of door een raster en poelen zouden niet moeten grenzen aan paden.

Met dit advies van het waterschap is rekening gehouden in het landschappelijk inpassingsplan voor de ecologische verbindingszone in het kader van het NNB. Door de struweelsingel te voorzien van o.a. meidoorn, sleedoorn en braam wordt dit voorkomen. Omgekeerd ontstaat een zachte overgang van het recreatieterrein naar de ecologische verbindingszone. Het is namelijk de bedoeling dat de begrenzing van de standplaatsen glooiend door het landschap loopt. Verder worden er aan de uiteinden van de wandel- en fietspaden bordjes geplaatst met: 'Honden aanlijnen, zwemmen verboden'. Hiermee worden de negatieve effecten van het recreatieve medegebruik op de amfibieën geminimaliseerd. Op deze manier voorziet het initiatief in een uitbreiding van het recreatieterrein die hand in hand gaat met de inrichting van de ecologische verbindingszone in het kader van het NNB.

Naast het bestaande recreatiepark en de beoogde uitbreiding van de camping die wordt gecombineerd met de realisatie van (een gedeelte van) de restopgave NNB maakt het kadastrale perceel 114, sectie M, onderdeel uit van het plangebied. Zoals reeds uiteen is gezet is dit perceel in het kader van de aanleg van de rondweg rond Baarle-Nassau/Baarle-Hertog ingezet voor natuurcompensatie. Het perceel is op basis van een inrichtingsvoorstel van Buro Gras voorzien van bloemrijk grasland met greppels en een houtsingel langs de noordzijde. Met de huidige inrichting heeft het perceel echter geringe natuur- en belevingswaarden. Initiatiefnemer heeft derhalve door stichting Brabants Landschap een inrichtings- en beplantingsplan op laten stellen om de landschappelijke kwaliteit van het perceel te verhogen. Het plan dat hier uit voort is gekomen houdt in dat de westzijde van het perceel zal worden voorzien van een 15 meter brede houtsingel en de oostzijde van het perceel wordt aangeplant met afwisselend struweel en laanbomen. Hierbinnen worden wandelpaden aangelegd, die onder andere langs een nieuw aan te leggen amfibieënpool en fruitboomgaard leiden. Dit inrichtings- en beplantingsplan is als Bijlage 2 aan deze toelichting toegevoegd en zal als voorwaardelijke verplichting worden vastgelegd om aanleg en instandhouding te borgen.

3. Beleidskader

In dit hoofdstuk wordt het relevante beleid uiteengezet. Het initiatief wordt getoetst aan het nationaal, provinciaal en gemeentelijk beleid.

3.1 Rijksbeleid

In het kader van toetsing aan het Rijksbeleid moet de Ladder voor duurzame verstedelijking worden toegepast.

3.1.1 Ladder duurzame verstedelijking

De Ladder voor duurzame verstedelijking is van toepassing in geval van een stedelijke ontwikkeling. Dit is wettelijk vastgelegd in artikel 3.1.6, tweede lid, van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Op 1 juli 2017 is een wijziging van dit artikel in werking getreden. Sindsdien dient een ruimtelijke besluit, waarmee een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk wordt gemaakt, een verantwoording te bevatten over de behoefte aan die ontwikkeling. Wanneer de ruimtelijke ontwikkeling buiten bestaand stedelijk gebied plaatsvindt dient daarbij verantwoord te worden waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien.

De norm voor een stedelijke ontwikkeling is inhoudelijk open voor interpretatie en dient derhalve onder specifieke omstandigheden nader ingevuld te worden. De Raad van State heeft de norm sinds de inwerkingtreding van het artikel echter al veelvuldig ingevuld en daardoor verder begrensd. Op basis van de jurisprudentie houdt toepassing van de Ladder voor duurzame verstedelijking daardoor beantwoording van onderstaande rechtsvragen in:

- a. Voorziet het besluit in een stedelijke ontwikkeling?
- b. Voorziet het besluit in een nieuwe stedelijke ontwikkeling?
- c. Is er sprake van een behoefte aan de voorziene ontwikkeling?
- d. Is de voorziene ontwikkeling gelegen buiten bestaand stedelijk gebied?
- e. Is het mogelijk om de voorziene ontwikkeling binnen bestaand stedelijk gebied te realiseren?

Wanneer een rechtsvraag positief kan worden beantwoord dient de Ladder verder te worden doorlopen. Wanneer een rechtsvraag negatief wordt beantwoord is de Ladder niet (verder) van toepassing of kan niet aan de Ladder worden voldaan.

a. Voorziet het onderhavige besluit in een stedelijke ontwikkeling?

Een stedelijke ontwikkeling is in het Bro gedefinieerd als 'ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of ander stedelijke voorzieningen'. Beoordeeld dient te worden of een recreatiepark valt onder één van de genoemde ruimtelijke ontwikkelingen. Hierbij is het begrip 'andere stedelijke voorzieningen' van belang. Dit begrip is namelijk niet nader gedefinieerd in het Bro. In geval van recreatieterreinen blijkt uit de jurisprudentie dat de vraag of sprake is van 'andere stedelijke voorzieningen' casuïstisch moet worden beantwoord. Hierbij speelt de aard van de toe te voegen recreatieverblijven een rol (zie uitspraak van 5 april 2017, ECLI:NL:RVS:2017:943 (Ermelo) en uitspraak van 23 december 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3931 (Medemblik)), als ook de omvang van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling (zie uitspraak van 23 april 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1442 (Wierden)).

Het initiatief voorziet in de uitbreiding van een bestaand recreatiepark met 2,0 ha, zodat er een uitbreiding van het aantal toeristische plaatsen kan plaatsvinden ten opzichte van het aantal dat in de huidige bedrijfsopzet feitelijk aanwezig is. Het totaal aantal toeristische plaatsen dat planologisch is toegestaan binnen het recreatiepark blijft echter gelijk ten opzichte van de bestaande situatie.

Gezien de aard en omvang van het initiatief kan op basis van de jurisprudentie worden geconcludeerd dat er hier sprake is van een stedelijke ontwikkeling.

b. Voorziet het besluit in een nieuwe stedelijke ontwikkeling?

Om de vraag te beantwoorden of met de stedelijke ontwikkeling ook sprake is van een nieuwe stedelijke ontwikkeling moet worden beoordeeld welk planologisch beslag op de ruimte het nieuwe plan mogelijk maakt in vergelijking met het voorgaande bestemmingsplan. Het conserverend

bestemmen van ongebruikte planologische mogelijkheden wordt namelijk niet beschouwd als een nieuwe stedelijke ontwikkeling. Aan de omstandigheid dat geen gebruik is gemaakt van de planologische mogelijkheden van het voorheen geldende bestemmingsplan komt geen betekenis toe, zie hiervoor de uitspraak van 1 juli 2015, ECLI:NL:RVS:2015:2062 (ArenApoort).

Het aantal standplaatsen en de maximaal toegestane oppervlakte aan gebouwen voor gemeenschappelijke voorzieningen dat planologisch wordt toegestaan binnen het plangebied neemt niet toe ten opzichte van hetgeen in het vigerende bestemmingsplan is toegestaan. Het aantal standplaatsen is en blijft vastgelegd op 360 stacaravans en 240 toeristische plaatsen. De oppervlakte aan gebouwen voor gemeenschappelijke voorzieningen is en blijft gemaximaliseerd op 5.250 m². Het totale ruimtebeslag van het recreatiepark wordt echter wel uitgebreid met 2,0 ha ten opzichte van de huidige situatie om de standplaatsen ruimer op te kunnen zetten. Hierbij wordt opgemerkt dat dit ruimtebeslag conform het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008' elders was toegekend aan het recreatiepark, maar in herziening 1a van dit bestemmingsplan is weg bestemd.

Er kan worden geconcludeerd dat ten opzichte van het vigerend planologisch regime het initiatief gebruik maakt van nieuw planologisch beslag op de ruimte. Er is dus sprake van een nieuwe stedelijke ontwikkeling.

c. Is er sprake van een behoefte aan de voorziene ontwikkeling?

De behoefte aan de voorziene ontwikkeling is in 2008 reeds uiteen gezet door de Adviescommissie toerisme en recreatie (destijds onderdeel van SAAB Noord-Brabant). Dit advies is als Bijlage 3 aan deze toelichting toegevoegd. Hierin werd al geconcludeerd dat vergroting en herindeling van de standplaatsen een must is voor een goede positionering van Camping Ponderosa in de markt.

De Adviescommissie toerisme en recreatie bestaat inmiddels niet meer. Om te beoordelen of het advies nog steeds actueel is wordt het initiatief daarom getoetst aan de 'Visie vrijetijdseconomie Baarle-Nassau'. Deze visie is in mei 2018 vastgesteld, met als doel om een kwaliteitsimpuls aan de vrijetijdseconomie van Baarle-Nassau te geven. Een van de speerpunten van de visie is om het recreatieve profiel van het buitengebied te versterken. De benutting van kansen voor recreatie en toerisme in het buitengebied is momenteel namelijk onvoldoende. Er wordt benadrukt dat kleinschalige initiatieven gestimuleerd worden. De gemeente staat ook positief tegenover grootschalige initiatieven, maar de kwaliteit van het initiatief zal dan leidend zijn. Een zwak punt is de eenzijdigheid in het verblijfsrecreatieve aanbod is en dat het aanbod voor 90% op het kampeerproduct leunt.

Conform de visie vrijetijdseconomie dient de ontwikkeling van Camping Ponderosa dus kwaliteit toe te voegen. Met de ontwikkeling worden geen nieuwe standplaatsen mogelijk gemaakt. Er wordt geïnvesteerd in de kwaliteit van het park en in grotere standplaatsen met een speelsere opstelling. Hierdoor wordt het relatief eenzijdige aanbod in Baarle-Nassau niet nog verder uitgediept. Er wordt juist geïnvesteerd in de kwaliteit van het aanbod van de Camping.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat het initiatief passend is in de visie Vrijetijdseconomie Baarle-Nassau en dat het Advies van de Adviescommissie toerisme en recreatie voor Camping Ponderosa uit 2008 nog steeds actueel is. Er is behoefte aan de voorziene ontwikkeling.

d. Is de voorziene ontwikkeling gelegen buiten bestaand stedelijk gebied?

Bestaand stedelijk gebied is in het Bro gedefinieerd als 'bestaand stedenbouwkundig samenstel van bebouwing ten behoeve van wonen, dienstverlening, bedrijvigheid, detailhandel of horeca, alsmede de daarbij behorende openbare of sociaal culturele voorzieningen, stedelijk groen en infrastructuur'.

De locatie van de beoogde uitbreiding van het recreatiepark is conform het vigerend planologisch regime bestemd ten behoeve van agrarisch grondgebruik. Er is ter plaatse derhalve geen sprake van bedrijvigheid conform de definitie voor bestaand stedelijk gebied. De voorziene ontwikkeling dient derhalve als gelegen buiten bestaand stedelijk gebied te worden beschouwd.

e. Is het mogelijk om de voorziene ontwikkeling binnen bestaand stedelijk gebied te realiseren?

Het gaat hier om de uitbreiding van het ruimtebeslag van het bestaande recreatiepark Camping Ponderosa. De uitbreiding van een recreatiebedrijf dient gezien de bedrijfsvoering aansluitend aan het bestaande ruimtebeslag plaats te vinden. Camping Ponderosa is niet gelegen in of nabij bestaand stedelijk gebied. Bedrijfsverplaatsing zou leiden tot kapitaalvernietiging en onevenredige bedrijfseconomische gevolgen. Bovendien is recreatiebeleving optimaal in het rustige buitengebied.

Verder is een belangrijk doel van het initiatief dat de uitbreiding van het recreatiepark wordt gecombineerd met de realisatie van de restopgave NNB van Landstad Baronie, zodat beide onderwerpen naast elkaar en complementair aan elkaar worden uitgevoerd en in stand gehouden. Dit is niet mogelijk binnen bestaand stedelijk gebied. Het is dus niet mogelijk om de voorziene ontwikkeling binnen bestaand stedelijk gebied te realiseren.

Conclusie

Uit de toetsing aan de Ladder kan worden geconcludeerd dat het initiatief voorziet in een actuele behoefte, die noodzakelijkerwijs buiten bestaand stedelijk gebied gerealiseerd moet worden. Hierdoor voldoet het initiatief aan de voorwaarden voor duurzame verstedelijking.

3.2 Provinciaal beleid

Het geldende ruimtelijke beleid van de provincie Noord-Brabant is omschreven in de Omgevingsvisie, Structuurvisie 2010 – partiële herziening 2014 en de Interim omgevingsverordening Noord-Brabant.

3.2.1 Omgevingsvisie Noord-Brabant

De provincie Noord-Brabant heeft op 14 december 2018 de omgevingsvisie Noord-Brabant vastgesteld. De omgevingsvisie vindt zijn legitimatie in de Omgevingswet. Vanzelfsprekend staan de achterliggende doelen van de Omgevingswet dan ook centraal in de positiebepaling van de Brabantse Omgevingsvisie. Onder het motto 'eenvoudig beter', doelt de Omgevingswet op meer inzichtelijkheid, en een grotere voorspelbaarheid en gebruiksgemak van het Omgevingsrecht. Ook beoogt de wet meer bestuurlijke afwegingsruimte en een meer samenhangende benadering van de fysieke leefomgeving in beleid, besluitvorming en regelgeving. Het doel van de omgevingsvisie is om de kwaliteit van de leefomgeving voor alle Brabanders te verbeteren.

In de visie is voor verschillende programma's de ambitie geformuleerd hoe de Brabantse leefomgeving er in 2050 uit moet zien. Daarbij zijn mobiliserende tussendoelen gesteld voor 2030 om het einddoel te kunnen bereiken. De uitwerking in programma's is een opgave die de visie volgt en die in opeenvolgende bestuursperiodes de opdracht en ruimte geeft om dat met eigen accenten in te vullen.

Het belangrijkste programma dat hier een rol speelt is 'omgevingskwaliteit'. Het Brabantse doel voor 2050 in dit programma is:

'Brabant heeft een goede leefomgevingskwaliteit doordat wij op alle aspecten beter presteren dan wettelijk als minimumniveau is bepaald. Brabant staat met zijn landschap van oude en nieuwe landschappen in de top 5 van Europa. De biodiversiteit binnen en buiten de natuurgebieden is op orde, de lucht- en waterkwaliteit voldoet en de bodem is vitaal.'

Het tussendoel voor 2030 in dit programma is:

'Brabant heeft een aanvaardbare leefomgevingskwaliteit doordat wij voor alle aspecten voldoen aan de wettelijke normen. Natuurgebieden zijn ingericht, de afname van biodiversiteit is naar een positieve trend omgebogen, waardevolle cultuurhistorische landschappen zijn behouden en er is breed draagvlak voor de nieuwe energie- en klimaatadaptieve landschappen door de ontwerpende aanpak.'

Deze basisopgave is veelomvattend en gaat over milieuaspecten zoals een schone bodem, schoon water (ondergrond) en schone lucht. Maar ook om landschappelijke- en cultuurhistorische aantrekkelijkheid, een goede woon- en werkomgeving met een aantrekkelijk aanbod aan voorzieningen, stilte en een natuurrijke omgeving, waarin biodiversiteit en recreatie hand in hand gaan.

Het initiatief sluit hier naadloos bij aan. Het initiatief combineert de realisatie van de restopgave NNB van Landstad Baronie en een uitbreiding van recreatiepark Camping Ponderosa ten behoeve van toeristische plaatsen. Hier gaan biodiversiteit en recreatie dus hand in hand en wordt een positieve bijdrage geleverd aan de leefomgevingskwaliteit. Hieruit kan worden geconcludeerd dat het initiatief past binnen de Omgevingsvisie van Noord-Brabant.

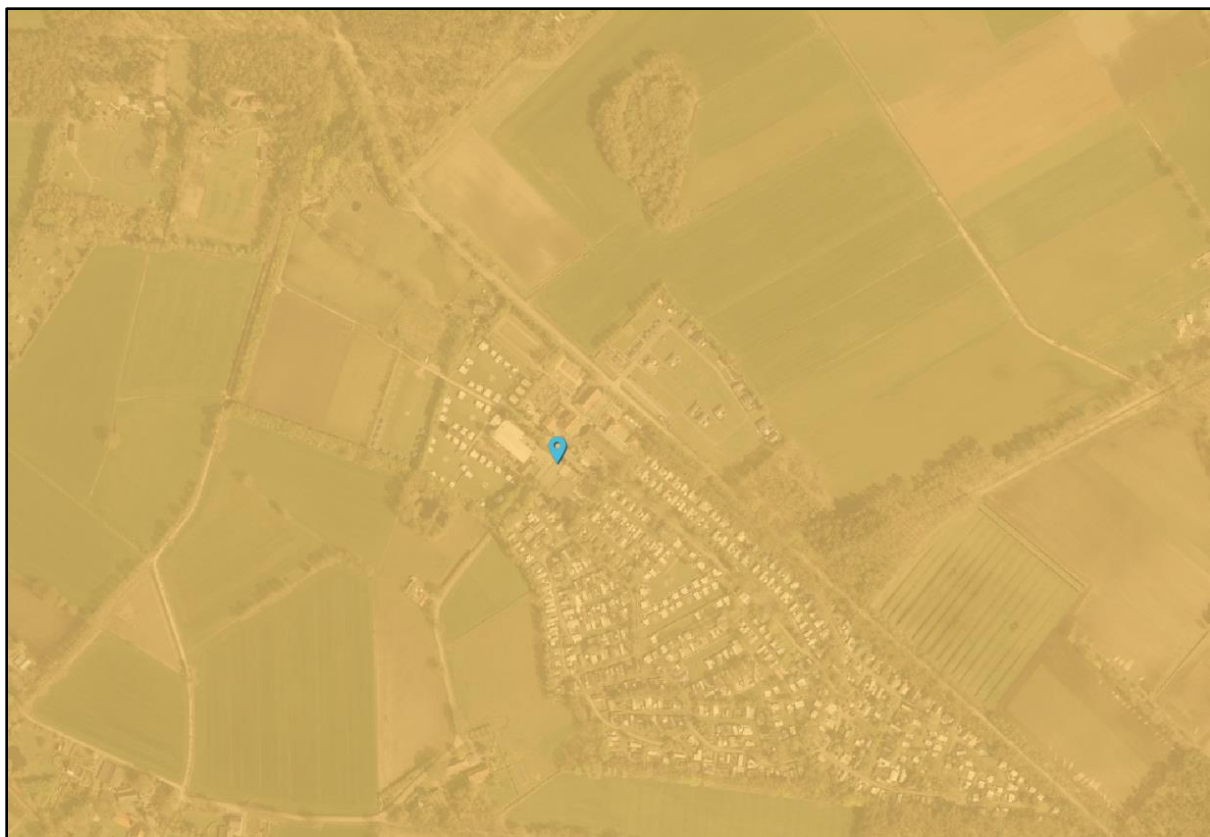
3.2.2 Structuurvisie 2010 – partiële herziening 2014 (Sv 2014)

De Structuurvisie 2010 – partiële herziening 2014 (Sv 2014) betreft een herziening van de op 1 oktober 2010 vastgestelde Structuurvisie ruimtelijke ordening. De partiële herziening is door Provinciale Staten van Noord-Brabant op 7 februari 2014 vastgesteld en in werking getreden op 19 maart 2014.

De Structuurvisie geeft de hoofdlijnen van het provinciaal ruimtelijk beleid tot 2025 weer (met een doorkijk naar 2040). De visie is bindend voor het ruimtelijk handelen van de provincie. Het is de basis voor de wijze waarop de provincie de instrumenten inzet die de Wet ruimtelijke ordening biedt. De genoemde visie is vertaald in de regels van de Interim omgevingsverordening Noord-Brabant. Daarnaast ondersteunt de structuurvisie het beleid op andere provinciale beleidsterreinen, zoals het economisch-, mobiliteits-, sociaal-, cultureel-, milieu- en natuurbeleid.

Volgens de structurenkaart, zie Afbeelding 9, ligt het plangebied in het gemengd landelijk gebied. In het gemengde landelijke gebied vindt een vermenging van functies plaats. Naast het gebruik van de gronden ten behoeve van de land- en tuinbouw, is er ook plaats voor natuur, water, recreatie, toerisme en kleinschalige stedelijke functies. Omdat de locatie in het gemengde landelijk gebied ligt, hanteert de provincie het multifunctionele gebruik als uitgangspunt.

Het initiatief betreft de uitbreiding van een bestaand recreatiepark met 2,0 ha in combinatie met de realisatie van (een gedeelte van) de restopgave NNB van Landstad Baronie van 3,26 ha. Hiermee wordt het multifunctionele gebruik en de landschappelijke kwaliteit van het grondgebied versterkt. Het initiatief past daarom binnen de uitgangspunten van de Sv 2014.

Afbeelding 9: Uitsnede structurenkaart Sv 2014

3.2.3 Interim omgevingsverordening Noord-Brabant

De Interim omgevingsverordening (Iov) betreft een samenvoeging van verschillende regelingen op provinciaal niveau met betrekking tot de fysieke leefomgeving. Dit betekent dat de regels betrekking hebben op milieu, natuur, ruimtelijke ordening, water, bodem en wegen. De Iov is daarbij een eerste stap op weg naar een definitieve omgevingsverordening, die op grond van de op handen zijnde Omgevingswet moet worden vastgesteld en die verplicht is voor provincies. De Iov is op 25 oktober 2019 door Provinciale Staten vastgesteld en is op 5 november 2019 in werking getreden.

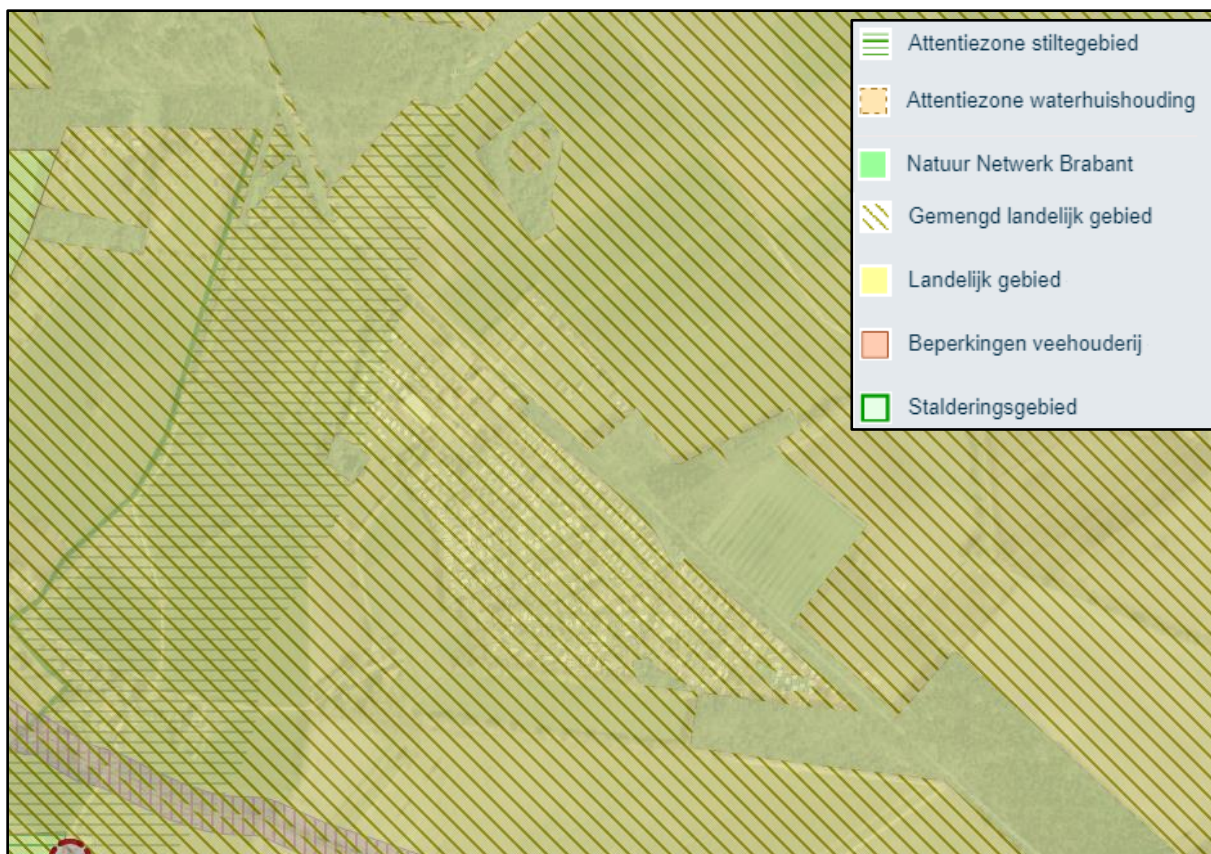
De Iov is opgesteld vanuit een doelgroepenbenadering. Dit is ook het systeem dat de Omgevingswet, en de daaronder liggende wetgeving, hanteert. Dit betekent dat de regels in de Iov zijn gegroepeerd in hoofdstukken waarbij de doelgroep van de regel, de zogenaamde normadressaat, leidend is. Regels waar gemeenten bij vaststelling van een bestemmingsplan rekening mee moeten houden zijn opgenomen in hoofdstuk 3. Deze regels zijn in de vorm van instructieregels opgenomen waarbij de verschillende niveau's zijn opgedeeld in meerdere afdelingen.

Voor elke ruimtelijke ontwikkeling geldt dat toepassing moet worden gegeven aan de basisprincipes voor een evenwichtige toedeling van functies zoals deze zijn opgenomen in paragraaf 3.1.2 van de Iov. Voor het overige dient getoetst te worden aan de regels die van toepassing zijn op het werkingsgebied waar een plangebied in is gelegen. In dit geval is het plangebied grotendeels gelegen binnen de werkingsgebieden 'Landelijk gebied' en 'Gemengd landelijk gebied', zie Afbeelding 10. Afdeling 3.6 bevat de voorwaarden voor een vitaal platteland, die onder andere van toepassing zijn op het gemengd landelijk gebied. In paragraaf 3.6.7 zijn de voorwaarden voor de ontwikkeling van niet-agrarische functies in het Landelijk gebied opgenomen.

Verder is een gedeelte van de gronden van het plangebied reeds aangewezen als 'Natuur Netwerk Brabant' en de bijbehorende aanduiding 'Attentiezone waterhuishouding'. Deze gronden zullen in de beoogde situatie als zodanig in stand gehouden en versterkt worden. Dit wordt verder beschreven in paragraaf 4.3.1. Uit Afbeelding 10 blijkt tevens dat een gedeelte van het plangebied is aangewezen als 'Attentiezone stiltegebied'. De voorwaarden hiervoor zijn vervat in paragraaf 2.4.2.

De aanduidingen 'Beperkingen veehouderij' en 'Stalderingsgebied' zijn niet relevant voor de ontwikkelingen binnen het plangebied. De aanduidingen hebben betrekking op de ontwikkelingsmogelijkheden en de verduurzaming van de veehouderijensector in Noord-Brabant. Aangezien er binnen het plangebied geen sprake is van een veehouderij, zijn deze aanduidingen niet relevant in deze procedure.

Afbeelding 10: Uitsnede Interim omgevingsverordening Noord-Brabant

Hierna wordt achtereenvolgens aan de relevante artikelen van de Io getoetst.

Basisprincipes voor een evenwichtige toedeling van functies (paragraaf 3.1.2)

Onder een evenwichtige toedeling van functies wordt verstaan dat invulling wordt gegeven aan een goede omgevingskwaliteit met een veilige, gezonde leefomgeving. Hiervoor moet rekening worden gehouden met:

- zorgvuldig ruimtegebruik;
- de waarden in een gebied door toepassing van de lagenbenadering;
- meerwaardecreatie.

Deze aspecten zijn in de Iov nader uitgewerkt in de artikel 3.6 t/m 3.8. Daarnaast geldt voor ontwikkelingen in het Landelijk gebied ook dat er sprake moet zijn van kwaliteitsverbetering (zie artikel 3.9). Deze artikelen worden hieronder nader toegelicht.

Zorgplicht ruimtelijke kwaliteit (artikel 3.6)

Conform artikel 3.6 houdt zorgvuldig ruimtegebruik in dat in beginsel gebruik wordt gemaakt van een bestaand ruimtebeslag. Een bestaand ruimtebeslag is gelegen binnen het werkingsgebied 'Stedelijk gebied' of betreft een bestaand bouwperceel. Binnen een bouwperceel dienen alle gebouwen, bijbehorende bouwwerken en ander permanente voorzieningen te worden geconcentreerd. Wanneer er sprake is van een stedelijke ontwikkeling dient toepassing te worden gegeven aan artikel 3.1.6, tweede lid, van het Besluit ruimtelijke ordening (ladder voor duurzame verstedelijking).

In de huidige situatie is het volledige recreatieve bestemmingsvlak in gebruik ten behoeve van Camping Ponderosa. In 2008 is door de voormalige Adviescommissie toerisme en recreatie beoordeeld dat een uitbreiding in ruimtebeslag en herindeling van de standplaatsen noodzakelijk is voor een goede positionering van Camping Ponderosa in de markt. Om voorgenoemde ontwikkelingen mogelijk te maken was destijds een uitbreiding van het kampeerterrein van 3,9 ha in noordoostelijke richting voorzien. Hiervan is inmiddels circa 1,9 ha gerealiseerd. De verdere uitbreiding is niet gerealiseerd,

omdat deze was voorzien op gronden die geen eigendom waren van initiatiefnemers. Met het initiatief wordt de uitbreiding van 2,0 ha, welke feitelijk al in 2008 was voorzien, alsnog gerealiseerd. Dit op gronden die wél in eigendom zijn van Camping Ponderosa, te weten aan de noordwestelijke zijde van het recreatiepark. De uitbreiding wordt hier gecombineerd met de aanleg van een ecologische verbindingszone in het kader van het NNB uit de restopgave van Landstad Baronie. Dit op een zodanige wijze dat beide onderwerpen naast elkaar en complementair aan elkaar worden uitgevoerd en in stand gehouden. Op deze manier gaat de uitbreiding van het bouwperceel hand in hand met een verbetering van de natuurwaarden in de omgeving.

De Laddertoets heeft reeds plaatsgevonden in paragraaf 3.1.1. De conclusie hieruit is dat het initiatief voorziet in een actuele behoefte, die noodzakelijkerwijs buiten bestaand stedelijk gebied gerealiseerd moet worden. Hierdoor voldoet het initiatief aan de voorwaarden voor duurzame verstedelijking.

Hieruit volgt dat er met het initiatief sprake is van zorgvuldig ruimtegebruik.

Toepassing van de lagenbenadering (artikel 3.7)

De toepassing van de lagenbenadering omvat het effect van de ontwikkeling op verschillende lagen. Hierbij dient onderzocht te worden wat de effecten zijn op:

- de ondergrond
- de netwerklaag
- de bovenste laag

Met het effect op de ondergrond worden o.a. de aspecten bodem, grondwater en archeologische waarden bedoeld. De netwerklaag omvat aspecten zoals infrastructuur, natuurnetwerk, energienetwerk, waterwegen waaronder een goede, multimodale afwikkeling van het personen- en goederenvervoer. In de beschouwing van de bovenste laag dienen aspecten zoals cultuurhistorische en landschappelijke waarden, de omvang van de functie en de bebouwing, de effecten op bestaande en toekomstige functies, de effecten op volksgezondheid, veiligheid en milieu aan bod te komen.

Hierbij dient te worden gekeken naar het verleden, het heden en de toekomst. De beoogde ontwikkeling mag geen negatieve effecten hebben op de waarden in de omgeving en dient ook in de toekomst geen beperkingen op te leveren voor de omgeving.

De toetsing van de gevolgen van het initiatief op bovengenoemde aspecten is uitgebreid uiteengezet in hoofdstuk 4 van deze toelichting.

Meerwaardecreatie (artikel 3.8)

Het aspect meerwaardecreatie omvat een evenwichtige benadering van de economische, ecologische en sociale aspecten die in een gebied en bij een ontwikkeling zijn betrokken. Het biedt de mogelijkheid om opgaven en ontwikkelingen te combineren, waardoor er meerwaarde ontstaat. Daarnaast ontstaat een bijdrage aan andere opgaven en belangen dan die rechtstreeks met de ontwikkeling gemoeid zijn.

De fysieke verbetering van de landschappelijke kwaliteit zoals bedoeld in artikel 3.9 van de Iov kan deel uit maken van de meerwaardecreatie. Middels dit bestemmingsplan wordt meerwaarde gecreëerd door het initiatief te combineren met de inrichting van een ecologische verbindingszone in het kader van het NNB en de aanleg van nieuwe beplanting binnen bestaand NNB om de natuur- en belevingswaarde ter plaatse te vergroten.

Kwaliteitsverbetering (artikel 3.9)

Een bestemmingsplan in het Landelijk gebied dient gepaard te gaan met een fysieke verbetering van het landschap. Daarnaast moet worden aangetoond hoe deze fysieke verbetering financieel, juridisch en feitelijk wordt verzekerd. Een verbetering kan o.a. bestaan uit een landschappelijke inpassing, behoud of herstel van cultuurhistorisch waardevolle bebouwing of terreinen, wegnemen van verharding of het slopen van bebouwing. Deze vormen van kwaliteitsverbetering moeten worden geborgd in het bestemmingsplan.

Over de exacte invulling van de kwaliteitsverbetering zijn in het regionaal ruimtelijk overleg tussen gemeenten en provincie afspraken gemaakt. Binnen de gemeente Baarle-Nassau is het afsprakenkader van de regio West-Brabant van toepassing. Op 18 december 2014 is de notitie 'Afsprakenkader Kwaliteitsverbetering van het landschap in de regio West-Brabant' vastgesteld. Hierin worden ontwikkelingen in drie verschillende categorieën omschreven. Categorie 1 wordt omschreven als een ontwikkeling met nauwelijks tot geen landschappelijke invloed op haar omgeving. Categorie 2 is een ontwikkeling die beperkte invloed heeft op het landschap of van nature aan het buitengebied is gebonden. Hierbij wordt de kwaliteitsverbetering vormgegeven door te voorzien in enkel een goede landschappelijke inpassing. Categorie 3 zijn ontwikkelingen welke met name mogelijk worden gemaakt middels een wijzigingsplan of een bestemmingsplanherziening tenzij vermeld in een andere categorie.

Het initiatief behoort tot categorie 3, ontwikkelingen die een beduidende invloed hebben op de omgeving en waarbij een bestemmingswijziging aan de orde is. Het betreft namelijk feitelijk een wijziging van een agrarische bestemming naar een recreatieve bestemming. Het beoogde gebruik moet derhalve voldoen aan een kwaliteitsverbetering van 20% van de waardevermeerdering van de gronden.

Op basis van de huidige planologische situatie en de gewenste planologische situatie ter plaatse van de uitbreiding van het recreatiepark is een economische berekening inzake de waardevermeerdering opgesteld. Alleen dit deel van het plangebied is meegenomen, omdat de bestemmingen van de overige gronden, en daarmee dus ook de grondwaarden, gelijk blijven.

Uit de economische berekening inzake de waardevermeerdering van de gronden volgt de benodigde kwaliteitsverbetering. Hier wordt gedeeltelijk invulling gegeven door de aanleg van de restopgave NNB. Uit de berekening kwaliteitsverbetering (Bijlage 4) blijkt dat daarmee al voldoende invulling wordt gegeven aan de vereiste kwaliteitsverbetering. Daarnaast worden op het perceel M114, bovenop de natuurcompensatie voor de randweg rond Baarle, extra landschapselementen aangebracht om de natuur- en belevingswaarde van het perceel te verhogen. In de berekening kwaliteitsverbetering is inzichtelijk gemaakt hoeveel hier extra in geïnvesteerd wordt. Dus bovenop de vereiste kwaliteitsverbetering.

De aanleg en instandhouding van de restopgave NNB en de landschapselementen op het perceel M114 wordt feitelijk en juridisch verzekerd middels de opname van de bestemming 'Natuur' ter plaatse, een voorwaardelijke verplichting in de regels van het bestemmingsplan en daarnaast door het afsluiten van een anterieure overeenkomst tussen de gemeente en initiatiefnemer. Middels de bijgevoegde berekening is bovendien aangetoond dat de kwaliteitsverbetering ruimschoots financieel is verzekerd. Hieruit kan worden geconcludeerd dat de beoogde ontwikkeling in overeenstemming is met artikel 3.9 van de Iov.

Ontwikkeling van niet agrarische functies (paragraaf 3.6.7)

Paragraaf 3.6.7 bevat de voorwaarden voor de ontwikkeling van niet agrarische functies in het Landelijk gebied. Het initiatief moet getoetst worden aan artikel 3.71 ten aanzien van bestaande niet-agrarische functies in het Landelijk gebied en de bijbehorende afwijkende regels voor de omvang van vrije-tijds voorzieningen (artikel 3.76).

Op grond van artikel 3.71, derde lid, kan voor een bestaande niet-agrarische functie in het Landelijk gebied worden voorzien in een redelijke uitbreiding, als dat past binnen de gewenste ontwikkelingsrichting van het gebied. De volgende aspecten moeten daarbij worden betrokken:

- a. *een gebiedsgerichte benadering welke activiteiten en functies passen in de omgeving;*
- b. *welke effecten de mogelijke ontwikkeling heeft op andere aspecten, waaronder mobiliteit, agrarische ontwikkeling, leefbaarheid en leegstand elders;*
- c. *hoe de uitbreiding bijdraagt aan het versterken van de omgevingskwaliteit, waaronder een bijdrage aan de sloop van overtollig en leegstaand vastgoed in het Landelijk gebied.*

Als vuistregel voor een redelijke uitbreiding hanteert de provincie dat een éénmalige uitbreiding is toegestaan tot anderhalf keer de bestaande bedrijfsomvang. Met het initiatief neemt het aantal standplaatsen en de maximaal toegestane oppervlakte aan gebouwen voor gemeenschappelijke voorzieningen dat planologisch wordt toegestaan binnen het plangebied niet toe ten opzichte van hetgeen in het vigerende bestemmingsplan is toegestaan. Het aantal standplaatsen is en blijft vastgelegd op 360 stacaravans en 240 toeristische plaatsen. De oppervlakte aan gebouwen voor gemeenschappelijke voorzieningen is en blijft gemaximaliseerd op 5.250 m². Het totale ruimtebeslag van het recreatiepark wordt echter wel uitgebreid met 2,0 ha ten opzichte van de huidige situatie om de standplaatsen ruimer op te kunnen zetten. Hierbij wordt opgemerkt dat dit ruimtebeslag conform het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008' elders was toegekend aan het recreatiepark, maar in herziening 1a van dit bestemmingsplan is weg bestemd. Verder heeft het bestaande recreatiepark een omvang van 16,1 ha. Ten opzichte hiervan blijft de uitbreiding binnen anderhalf keer de bestaande bedrijfsomvang. Hiermee wordt voldaan aan de vuistregel van de provincie voor redelijke uitbreiding van een bestaand niet-agrarisch bedrijf.

De beoogde ontwikkeling voor het Landelijk gebied betreft een gemengde plattelandseconomie met in hoofdzaak een agrarische economie met daarbij passende bestemmingen. Een recreatiepark, met bijbehorende ondersteunende functies, is een type functie dat bijdraagt aan een gemengde plattelandseconomie. Met het initiatief wordt bovendien het recreatieve aanbod van Camping Ponderosa verbreed. Daar de beoogde uitbreiding wordt gecombineerd met een ecologische verbindingszone in het kader van het NNB wordt ingespeeld op de (toekomstige) gast die duurzaamheid en beleving hoog in het vaandel heeft staan. Hierdoor kan Camping Ponderosa in de toekomst nog beter inspelen op de behoefte van verschillende typen recreanten, wat de gemengde plattelandseconomie ten goede komt.

De beoogde uitbreiding ten behoeve van toeristische plaatsen voor Camping Ponderosa wordt gecombineerd met de realisatie van (een gedeelte van) de restopgave NNB van Landstad Baronie zodat beide onderwerpen naast elkaar en complementair aan elkaar worden uitgevoerd en in stand gehouden. Vestiging van het bedrijf op een bedrijventerrein ligt derhalve vanwege de aard van de activiteiten niet in de rede. Verder gaat het hier om de uitbreiding van het ruimtebeslag van het bestaande recreatiepark Camping Ponderosa. De uitbreiding van een recreatiebedrijf dient gezien de bedrijfsvoering aansluitend aan het bestaande ruimtebeslag plaats te vinden. Bedrijfsverplaatsing zou leiden tot kapitaalvernietiging en onevenredige bedrijfseconomische gevolgen.

De toetsing van de gevolgen van het initiatief op andere aspecten, waaronder mobiliteit, agrarische ontwikkeling en leefbaarheid wordt uitgebreid uiteengezet in hoofdstuk 4 van voorliggende toelichting. Van overtollige bebouwing is binnen het plangebied geen sprake. Alle aanwezige bebouwing is volledig in gebruik door Camping Ponderosa. In de toetsing aan artikel 3.6 tot en met 3.9 van de Iov is reeds aangetoond dat de beoogde ontwikkeling bijdraagt aan het versterken van de omgevingskwaliteit door de inrichting van een ecologische verbindingszone in het kader van het NNB en de aanleg van nieuwe beplanting binnen bestaand NNB om de natuur- en belevingswaarde ter plaatse te vergroten.

Gelet op bovenstaande voldoet de ontwikkeling aan de voorwaarden die zijn opgenomen in artikel 3.71 van de Iov voor de uitbreiding van bestaande niet-agrarische functies in het Landelijk gebied.

Grenswaarde externe werking stiltegebied (artikel 2.42)

Een gedeelte van het plangebied is aangewezen als 'Attentiezone stiltegebied'. Deze zone is gelegen rondom de als stiltegebieden aangewezen gebieden in de Interim omgevingsverordening Noord-Brabant, die mede zijn bestemd voor het behoud van stilte en rust. In artikel 2.42 van de Iov zijn derhalve grenswaarden opgenomen voor een aanvaardbare geluidbelasting in de Attentiezone stiltegebied.

Als grenswaarde voor een aanvaardbare geluidbelasting vanwege een inrichting als bedoeld in het Besluit omgevingsrecht, bijlage 1, geldt in de Attentiezone stiltegebied 50 dB(A) LAeq, 24 uur, op 1,5 meter hoogte:

1. op de grens van het Stiltegebied, als de locatie van de activiteit 50 meter of meer van de grens van het stiltegebied ligt;
2. op 50 meter vanaf de grens van de locatie van de activiteit, als deze minder dan 50 meter van de grens van het stiltegebied ligt.

Als grenswaarde voor de geluidbelasting vanwege overige activiteiten binnen de Attentiezone stiltegebied geldt een geluidsniveau van 50 dB(A) LAeq, 24 uur, op de grens van het stiltegebied.

Om aan te tonen dat aan deze grenswaarden kan worden voldaan is voor het initiatief een akoestisch onderzoek uitgevoerd. De resultaten hiervan zijn als Bijlage 5 toegevoegd. Hieruit kan worden geconcludeerd dat er aan de gestelde grenswaarden kan worden voldaan. De na te streven stilte en rust in het stiltegebied zal als gevolg van de uitbreiding van de camping niet worden verstoord. Om de regels van het Stiltegebied te verankeren is de gebiedsaanduiding 'overige zone - attentiezone stiltegebied' toegevoegd op de verbeelding. In de bijbehorende regels zijn de grenswaarden voor de Attentiezone stiltegebied conform de Iov overgenomen.

Conclusie

Gelet op bovenstaande voldoet de ontwikkeling aan de voorwaarden die zijn opgenomen in de Interim omgevingsverordening Noord-Brabant.

3.3 Gemeentelijk beleid

Om te beoordelen of de beoogde ontwikkeling op hoofdlijnen past binnen het beleidskader van de gemeente wordt getoetst aan de Ontwerp Omgevingsvisie, de Visie vrijetijdseconomie en het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008' van de gemeente Baarle-Nassau.

3.3.1 Omgevingsvisie

Op 26 juni 2019 is de 'Omgevingsvisie Baarle-Nassau' vastgesteld. Hierin is de visie van de gemeente op de ruimtelijke toekomst van de dorpen en het buitengebied vervat. De toekomstige leefomgeving komt namelijk anders tot stand dan in het verleden. Transformatie en hergebruik hebben de plaats van uitbreiding en groei ingenomen. De gemeente nodigt initiatiefnemers dan ook uit om zelf met nieuwe ontwikkelingen te komen. Om initiatieven voor elkaar te krijgen wordt vervolgens een 'ja mits' beleid aangehouden in plaats van een 'nee tenzij' beleid.

Om de gemeentelijke visie te bereiken zijn 11 deelgebieden aangewezen waarvoor afzonderlijke doelen zijn opgesteld. Wanneer een nieuw initiatief zich aandient worden de volgende vragen gesteld:

1. In hoeverre draagt het initiatief bij aan de gestelde doelen?
2. Wat vindt de samenleving van het initiatief (is er draagvlak)?
3. Wat draagt het initiatief bij aan ruimtelijke kwaliteit?
4. Hoe kan het initiatief voldoen aan andere wet- en regelgeving?

Deze vragen worden beantwoord aan de hand van een aantal spelregels, die samen een flexibel kader vormen om de ambities voor de toekomst waar te maken.

Het is de ambitie van de gemeente Baarle-Nassau om de vrijetijdssector te versterken, want stilstand is achteruitgang. Voor de gehele recreatieve en toeristische sector in het buitengebied geldt dat de ontwikkeling landschappelijk inpasbaar moet zijn. Daarnaast zijn een aantal speerpunten benoemd:

- De enclavesituatie en het smokkelverleden beter zichtbaar en beleefbaar maken.
- De kwaliteit van de openbare ruimte verbeteren met onder andere een moderne toeristische informatievoorziening.
- Een vitaal, veelzijdig en samenhangend toeristisch product creëren.
- Het recreatief profiel van het buitengebied en de verbinding met het centrum verbeteren.
- Meer samenwerking(en) en ondersteuning in het toeristisch veld.

Het initiatief voorziet in een kwaliteitsverbetering van het recreatieve aanbod van Camping Ponderosa door grotere standplaatsen in een speelsere opstelling te realiseren. Dit wordt gecombineerd met de aanleg van een ecologische verbindingszone in het kader van het NNB uit de restopgave van Landstad Baronie. Dit op een zodanige wijze dat beide onderwerpen naast elkaar en complementair aan elkaar

worden uitgevoerd en in stand gehouden. Op deze manier wordt dus vitaal en veelzijdig toeristisch product gecreëerd wat passend is in de landschappelijke omgeving.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat het initiatief passend is in de Omgevingsvisie Baarle-Nassau.

3.3.2 Visie vrijetijdseconomie

Baarle-Nassau is van oudsher een gemeente met grote aantrekkingskracht op haar bezoekers. De gemeente heeft nu de ambitie om haar vrijetijdssector verder te versterken door onder andere de kwaliteit, zichtbaarheid en beleefbaarheid te verbeteren. Hiertoe is de 'Visie vrijetijdseconomie' opgesteld.

Het doel van deze Visie is het geven van een kwaliteitsimpuls aan de vrijetijdseconomie die op termijn leidt tot een gezond, vraaggericht, toekomstbestendig én onderscheidend aanbod. Daarbij wordt een éénduidig kader geschetst waarbinnen initiatieven vanuit het toeristisch-recreatieve veld op een uniforme wijze in behandeling worden genomen.

Om te komen tot een overkoepelende Visie Vrijetijdseconomie, is een onderzoek uitgevoerd naar de mate waarin doelgroepen worden aangesproken met het huidige aanbod van voorzieningen. Hieruit is naar voren gekomen dat de benutting van kansen voor recreatie en toerisme in het buitengebied momenteel onvoldoende is. Er wordt benadrukt dat kleinschalige initiatieven gestimuleerd worden. Bij grootschalige initiatieven zal de kwaliteit van het initiatief leidend moeten zijn. Een zwak punt is de eenzijdigheid in het verblijfsrecreatieve aanbod is en dat het aanbod voor 90% op het kampeerproduct leunt.

Conform de visie vrijetijdseconomie dient de ontwikkeling van Camping Ponderosa dus kwaliteit toe te voegen. Met de ontwikkeling worden geen nieuwe standplaatsen mogelijk gemaakt. Er wordt geïnvesteerd in de kwaliteit van het park en in grotere standplaatsen met een speelsere opstelling. Hierdoor wordt het relatief eenzijdige aanbod in Baarle-Nassau niet nog verder uitgediept. Er wordt juist geïnvesteerd in de kwaliteit van het aanbod van de Camping.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat de beoogde ontwikkeling dus een aanvulling vormt op de vrijetijdseconomie van Baarle-Nassau.

3.3.3 Bestemmingsplan

Zoals reeds uiteen is gezet in de inleiding van voorliggende toelichting is het vigerend planologisch regime ter plaatse vervat in het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008', aldus vastgesteld d.d. 16-07-2009. Binnen dit bestemmingsplan hebben de gronden van het bestaande recreatiepark de bestemming 'Recreatie' toegekend gekregen, met gedeeltelijk de aanduiding 'toeristisch kamperen'. Rondom het recreatiepark is een strook aangewezen als 'Groen – landschapselement'. Overige gronden van het plangebied hebben de bestemmingen 'Agrarisch', 'Agrarisch met waarden – Natuurwaarden' en 'Natuur' toegekend gekregen.

Binnen dit bestemmingsplan worden geen binnenplanse mogelijkheden geboden om het ruimtebeslag van Camping Ponderosa uit te breiden. In overeenstemming met het College van Burgemeester en Wethouders is daarom overeen gekomen om een partiële herziening van het bestemmingsplan voor te bereiden.

4. Milieuhygiënische en planologische aspecten

Op grond van het bepaalde in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is het verplicht om inzicht te bieden in de relevante milieuhygiënische en planologische aspecten. In dit hoofdstuk worden deze aspecten beschreven.

4.1 Milieueffectrapportage en vormvrije m.e.r.-beoordeling

Per 7 juli 2017 is het gewijzigde Besluit milieueffectrapportage in werking getreden. Deze wijziging geldt voor alle aanvragen na 16 mei 2017, omdat er een directe werking van het Europese recht geldt. Een milieueffectrapportage (MER), en de bijbehorende procedure (m.e.r.), is een hulpmiddel om de belangen van het milieu volwaardig te betrekken bij de besluitvorming omtrent plannen en projecten. Het gaat hierbij wel enkel om plannen en projecten die kunnen leiden tot initiatieven waarmee het milieu mogelijk nadelig kan worden beïnvloed. Als uitgangspunt geldt voor plannen, waaronder partiële herzieningen, onderstaande criteria om te beoordelen of een MER noodzakelijk is:

- Plannen waarvoor een passende beoordeling nodig is in verband met een mogelijk significant negatief effect op Natura 2000 gebieden;
- Plannen die kaderstellend zijn voor toekomstige m.e.r.- (beoordelings)plichtige besluiten.

Ten aanzien van het eerste criterium inzake een mogelijke MER-plicht, geldt dat er in de beoogde situatie geen sprake is van een plan waarvoor een passende beoordeling nodig is in verband met een mogelijk significant negatief effect op Natura 2000-gebieden, hier wordt verder op in gegaan in paragraaf 4.3.2 van deze toelichting.

Een plan is kaderstellend voor een toekomstig m.e.r.- (beoordelings)plichtig besluit indien er sprake is van een overschrijding van de grenswaarden uit de C- of D-lijst van het Besluit m.e.r. De categorie die van toepassing is op het beoogde initiatief betreft categorie D10, ten aanzien van de aanleg, wijziging of uitbreiding van permanente kampeer- en caravanterreinen. De grenswaarde wordt overschreden wanneer de activiteiten betrekking hebben op 250.000 bezoekers of meer per jaar, een oppervlakte van 25 hectare of meer of een oppervlakte van 10 hectare of meer in een gevoelig gebied. De beoogde uitbreiding van het recreatieterrein heeft een omvang van 2,0 ha. Hier worden in totaal maximaal 100 toeristische plaatsen mogelijk gemaakt. Het totale recreatieterrein krijgt hiermee een omvang van circa 18,1 ha. Hiermee worden dus geen grenswaarden uit het Besluit m.e.r. overschreden. Hieruit kan worden geconcludeerd dat de ontwikkeling niet plan-m.e.r. plichtig is.

Onder de grenzen uit de C- en D-lijst van het Besluit m.e.r. geldt sinds 7 juli 2017 echter tevens een m.e.r.-beoordelingsplicht. Dit houdt in dat er bekeken moet worden of er bij het initiatief sprake is van dusdanig bijzondere omstandigheden of milieueffecten dat er toch een MER moet worden opgesteld. Hierbij wordt gekeken naar de selectiecriteria uit bijlage III bij de m.e.r.-richtlijn (2011/92/EU), welke o.a. de omvang van het project, de cumulatie met andere projecten en het gebruik van natuurlijke hulpbronnen betreffen. Onder de C- en D-drempelwaarde is voor dit initiatief derhalve een vormvrije m.e.r.-beoordeling nodig.

Het besluit op een m.e.r.-beoordeling kan worden beschouwd als een voorbereidingsbesluit als bedoeld in artikel 6.3 van de Algemene wet bestuursrecht. Dit artikel stelt dat een beslissing inzake een procedure ter voorbereiding op een besluit niet vatbaar is voor bezwaar en beroep, tenzij deze beslissing de belanghebbenden los van het voor te bereiden besluit rechtstreeks in zijn belang treft.

Artikel 7.17, tweede en vierde lid, van de Wet milieubeheer geven aan op basis van welke informatie het bevoegd gezag, in dit geval het College van Burgemeester en Wethouders, een besluit moet nemen. Middels deze toelichting op het bestemmingsplan heeft tevens een vormvrije m.e.r.-beoordeling plaatsgevonden, waarbij alle relevante planologische en milieuhygiënische aspecten zijn getoetst en akkoord bevonden. Deze toelichting kan dan ook tevens worden beschouwd als vormvrije m.e.r.-beoordelingsnotitie.

Analoog aan artikel 7.19, tweede lid, van de Wet milieubeheer dient een besluit op een m.e.r.-beoordeling genomen te worden in het stadium voorafgaand aan de inzagetermijn van het ontwerpbesluit. Dit maakt het mogelijk dat het College in één vergadering besluit over de m.e.r.-

beoordeling en om het ontwerpbestemmingsplan ter inzage te leggen. Beide zaken liggen dan tegelijk ter inzage. Tegen het m.e.r.-beoordelingsbesluit staat geen bezwaar en/of beroep open, maar indirect kan er via een zienswijze op het ontwerpbestemmingsplan wel op gereageerd worden.

Uit bovenstaande kan worden geconcludeerd dat er geen sprake is van een verplichting tot het opstellen van een MER en het doorlopen van de bijbehorende procedure. Het College wordt verzocht om bij het nemen van een besluit op het ontwerpbestemmingsplan tevens een besluit te nemen op de vormvrije m.e.r.-beoordeling.

4.2 Waterhuishouding

Sinds 1 november 2003 is het verplicht om bij ruimtelijke ingrepen de watertoets toe te passen. Deze verplichting is wettelijk geregeld in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Doormiddel van deze watertoets moet inzicht worden geboden in de effecten van het initiatief op de waterhuishouding. In het kader van de watertoets dient de gemeente voorafgaand aan de procedure het voornemen van de ruimtelijke ingreep aan het waterschap te verzenden. De gemeente en het waterschap kunnen afspraken maken over de wijze waarop het aspect water in het ruimtelijk plan is opgenomen. In deze waterparagraaf komen de volgende onderdelen aan bod:

- Beschrijving waterrelevant beleid;
- Bestaande waterhuishoudkundige situatie;
- Beoogde waterhuishoudkundige situatie.

4.2.1 Waterrelevant beleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) is vanaf 22 december 2000 van kracht. De KRW heeft als doel om te komen tot schone, ecologisch gezonde stroomgebieden, waarin water op een duurzame manier wordt gebruikt. Om dit doel te bereiken is een systematiek opgesteld die alle Europese lidstaten in de nationale wetgeving moeten implementeren en uitvoeren. De Nederlandse regering heeft invulling aan de KRW gegeven doormiddel van de Waterwet, die in werking is getreden op 22 december 2009. De Waterwet regelt het beheer van het oppervlakte- en grondwater en verbetert ook de samenhang tussen het waterbeleid en ruimtelijke ordening. De visies met betrekking tot het waterbeleid worden door de verschillende bestuurslagen in diverse plannen beschreven.

Het beleid van de provincie Noord-Brabant richt zich op het bereiken en in stand houden van watersystemen die ruimte bieden aan een gezond leefmilieu voor mens, dier en plant. Daarbij zijn economische en ecologische ontwikkelingen met elkaar in evenwicht en is het hebben en houden van een veilige en bewoonbare provincie een randvoorwaarde. Dit beleid is vertaald in de Structuurvisie 2010 en de Interim omgevingsverordening Noord-Brabant. In de structuurvisie komen over het onderwerp water de volgende aspecten aan bod:

- Een robuust en veerkrachtig water- en natuursysteem;
- Een betere waterveiligheid door preventie;
- Koppeling van waterberging en droogtebestrijding.

Zoals reeds uiteen is gezet in paragraaf 3.2.3 zijn er binnen de Iov geen werkingsgebieden voor wat betreft het aspect water gelegen op het plangebied. Er zijn derhalve geen voorwaarden waar in het kader van de Iov aan getoetst dient te worden.

De watertoets en de wijze waarop de provincie daar mee omgaat, is beschreven in het Provinciaal Milieu en Waterplan (PMWP). Provinciale Staten hebben op 18 december 2015 het Provinciaal Milieu- en Waterplan 2016 – 2021 'Samen naar een duurzaam gezonde en veilige leefomgeving in Brabant vastgesteld (PMWP). Hiermee zijn twee aparte provinciale plannen samengevoegd, te weten het voormalige 'PWP 2010-2015' en het 'Provinciale Milieuplan 2012-2015'. Het doel van dit plan is het creëren van een gezonde leefomgeving voor mens, dier en plant, waarin we veilig kunnen wonen en waar ruimte is voor economische, maatschappelijke en ecologische ontwikkelingen. Het aspect water maakt hier onderdeel van uit. Kort gezegd gaat het PMWP voor:

- Voldoende water voor mens, plan en dier;
- Schone en gezonde leefomgeving (bodem, water en lucht);
- Bescherming van Brabant tegen overstromingen en externe risico's;
- Verduurzaming van de grondstoffen-, energie- en voedselvoorziening.

Gemeenten en waterschappen dienen hun waterbeleid te baseren op de uitgangspunten die de provincie in hun PMWP stelt. De PMWP is enkel voor de provincie Noord-Brabant zelf bindend. Zoals weergegeven is in Afbeelding 11 heeft het plangebied in het PMWP grotendeels de waterhuishoudkundige functie 'Water voor het gemengd landelijk gebied' toegekend gekregen en gedeeltelijk de functie 'Water voor het Natuur Netwerk Brabant', ter plaatse van gronden die met het initiatief als zodanig in stand gehouden zullen worden. Deze aanduidingen komen overeen met de aanduiding 'gemengd landelijk gebied' en 'Natuur Netwerk Brabant' uit de Structuurvisie ruimtelijke ordening en de Interim omgevingsverordening Noord-Brabant. Het waterbeheer richt zich op een goede waterhuishouding voor een duurzame en concurrerende landbouw. Randvoorwaarden zijn de verplichtingen uit de Kaderrichtlijn Water en afstemming met de maatregelen voor de Natura 2000-gebieden en de Natte natuurgebieden. Voor het overige geldt geen specifiek beschermingsbeleid

Op de kaart 2 en 3 behorende bij de PMWP heeft het plangebied geen aanduiding gekregen. Volgens het beleidskader van de PMWP is dus geen specifiek beschermingsregime van toepassing binnen het plangebied. Hiermee past het initiatief binnen het beleidskader van de PMWP.

Afbeelding 11: Uitsnede kaart 'Gezondheid 1' PMWP

Het waterschap Brabantse Delta is verantwoordelijk voor het waterbeheer in de gemeente. Het gaat dan om het waterkwantiteits en -kwaliteitsbeheer, de waterkeringzorg, waterzuivering, het grondwaterbeheer, het waterbodembeheer en vaak ook het scheepvaartbeheer. Het waterschap heeft de grondslag van haar beleid opgenomen in het waterbeheerplan 2016-2020, wat is afgestemd op Europees, nationaal en provinciaal beleid. Speerpunten uit het waterbeheerplan zijn veiligheid, droge voeten, voldoende water, gezonde natuur, schoon water, genieten van water en het waterschap als

calamiteitenorganisatie. Het waterschap heeft in een toetsingskader RO 'De ruimte blauw geordend' aangegeven wat de ruimtelijke consequenties zijn van het waterbeleid.

Daarnaast heeft het waterschap waar nodig nog toegespitst beleid en beleidsregels op de verschillende thema's/speerpunten uit het waterbeheersplan en heeft het waterschap een eigen verordening; De Keur en de Legger. De Keur bevat gebods- en verbodsbepalingen met betrekking tot ingrepen die consequenties hebben voor de waterhuishouding en het waterbeheer. De legger geeft aan waar de waterstaatswerken plus bijbehorende beschermingszones liggen, aan welke afmetingen en vorm die moeten voldoen en wie onderhoudsplichtig is. Veelal is voor deze ingrepen een watervergunning van het waterschap benodigd. In sommige gevallen vallen de werkzaamheden onder een Algemene regel. Dan kan er onder voorwaarden sprake zijn van vrijstelling van de vergunningsplicht. De Keur en de Algemene regels zijn te raadplegen via de site van waterschap Brabantse Delta.

Het waterschap hanteert bij nieuwe ontwikkelingen het principe van waterneutraal bouwen, waarbij gestreefd wordt naar het behoud of herstel van de 'natuurlijke' waterhuishoudkundige situatie. Vanwege dit principe wordt bij uitbreiding van verhard oppervlak voor de omgang met hemelwater uitgegaan van de voorkeursvolgorde infiltreren, bergen, afvoeren. De technische eisen en uitgangspunten voor het ontwerp van watersystemen zijn opgenomen in de 'beleidsregel Afvoer hemelwater door toename en afkoppelen van verhard oppervlak en de hydrologische uitgangspunten bij de keurregels voor afvoeren van hemelwater, Brabantse waterschappen'.

4.2.2 Bestaande waterhuishoudkundige situatie

In de bestaande waterhuishoudkundige situatie wordt het bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard geloosd op het gemeentelijk riool. Voor het overige wordt er uit de inrichting enkel niet-verontreinigd hemelwater geloosd. Dit hemelwater is afkomstig van regenwater dat op de daken en erfverharding valt. Gemiddeld valt er jaarlijks 0,8 m³ niet-verontreinigd hemelwater per m² verhard oppervlak. Dit hemelwater wordt door middel van afschot van daken en erfverharding geloosd op omliggende perceelsloten. Op het bedrijf vinden geen bijzondere activiteiten plaats die ertoe kunnen leiden dat er stoffen in aanraking kunnen komen met het hemelwater. Het niet-verontreinigde hemelwater kan dus zonder problemen worden geloosd op de omliggende perceelsloten.

4.2.3 Beoogde waterhuishoudkundige situatie

Zoals aangegeven is waterschap Brabantse Delta de beheerder van de kwaliteit en kwantiteit van het grond- en oppervlaktewater binnen het plangebied. Middels de Keur van Waterschap Brabantse Delta, welke in werking is getreden op 1 maart 2015, is bepaald bij welke ontwikkelingen mitigerende maatregelen getroffen moeten worden. Volgens de Keur van Waterschap Brabantse Delta is het namelijk verboden om zonder vergunning neerslag tot afvoer te laten komen naar oppervlaktelichamen als gevolg van het bebouwen of verharden van meer dan 2.000 m² onverharde grond. Dit verbod is ingesteld om versnelde afvoer van neerslag te voorkomen. De mitigerende maatregelen betreffen een retentievoorziening van 60 mm voor elke m² verhard oppervlak.

Met het initiatief neemt het verhard oppervlak, in de vorm van het aantal standplaatsen en de maximaal toegestane oppervlakte aan gebouwen voor gemeenschappelijke voorzieningen dat planologisch wordt toegestaan binnen het plangebied, niet toe ten opzichte van hetgeen in het vigerende bestemmingsplan is toegestaan. Het aantal standplaatsen is en blijft vastgelegd op 360 stacaravans en 240 toeristische plaatsen. De oppervlakte aan gebouwen voor gemeenschappelijke voorzieningen is en blijft gemaximaliseerd op 5.250 m². Feitelijk neemt het aantal toeristische plaatsen toe ten opzichte van de bestaande situatie en wordt er een nieuw gebouw t.b.v. sanitaire voorzieningen gerealiseerd van 200 m². Daar de toeristische plaatsen geen bouwwerken betreffen blijft ook de feitelijke toename ruimschoots onder de grenswaarde van 2.000 m². Het is derhalve niet noodzakelijk om ten behoeve van de beoogde ontwikkeling mitigerende maatregelen te treffen.

In de beoogde situatie blijft het bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard geloosd worden op het gemeentelijk riool. Ook de nieuwe sanitaire voorzieningen zullen hier op aangesloten worden. Bij de nieuwbouw zal gebruik worden gemaakt van milieuvriendelijke bouwmaterialen en niet van uitlogende bouwmaterialen zoals lood, koper, zink en zacht PVC. Deze stoffen kunnen zich ophopen in het

(bodem)watersysteem en hebben hierdoor een zeer nadelige invloed op de (bodem)waterkwaliteit en ecologie.

De inrichting van de ecologische verbindingszone in het kader van het NNB is in nauwe samenwerking met het waterschap tot stand gekomen. Allereerst zijn er door het waterschap randvoorwaarden gesteld waaraan de ecologische verbindingszone moet voldoen, zie Bijlage 6:

- de ecologische verbindingszone vormt een aaneengesloten corridor met stapstenen, waardoor mozaïeken van (vochtig) bloemrijk grasland, struweel en bos ontstaan;
- de stapstenen kunnen zijn: poel, kruidenrijke oever, grasland, struweel en bos;
- de stapstenen zijn 0,5 tot 1,5 hectare groot en bestaan uit één of meerder poelen met een minimale oppervlakte van 500 m²;
- de oevers van de poelen zijn flauw en natuurvriendelijk;
- de poelen zijn omgeven door (schraal) grasland, struweel en bos;
- de stapstenen hebben een onderlinge afstand van maximaal 300 á 400 meter.

Op basis hiervan is het landschappelijk inpassingsplan voor de restopgave NNB opgesteld. Dit is reeds nader uitgewerkt in paragraaf 2.2. Voor wat betreft het aspect water is het met name van belang dat er twee poelen worden aangelegd, één langgerekte aan de noordoostelijke zijde van 2.000 m² voorzien van een flauwe natuurvriendelijke oever (taludhelling 1:3) en één in de westelijke hoek van de uitbreiding met een omvang van 500 m². Beide poelen worden uitgegraven tot circa 2 meter diepte, 60 cm dieper dan de gemiddelde laagste grondwaterstand ter plaatse van 1,4 meter beneden maaiveld. Zo wordt verzekerd dat de poelen in principe continu watervoerend zijn en niet volledig bevroren in de winter. Op deze manier dragen de poelen dus bij aan een kwalitatieve en kwantitatieve versterking van het NNB. Daarnaast wordt ook op perceel M114, waarop extra landschapselementen worden aangebracht om de natuur- en belevingswaarde van het perceel te verhogen, een amfibieënpool aangelegd. Overige wateren binnen het plangebied blijven in dezelfde hoedanigheid behouden.

Het waterschap heeft voor veel voorkomende werkzaamheden algemene regels opgesteld om te bepalen of een vergunning of melding al dan niet noodzakelijk is. Voor C-wateren, zoals poelen, geldt dat deze zonder vergunning of melding mogen worden aangelegd/verbreed/verdiept wanneer deze zijn gelegen in 'overig gebied', zijnde gebieden die niet zijn aangewezen als beschermd op de Keurkaarten. Alle poelen die worden aangelegd binnen het plangebied zijn gelegen in 'overig gebied', zie Afbeelding 12. Er geldt derhalve geen vergunning- of meldingsplicht voor wat betreft het aspect water.

Met de beoogde uitbreiding van het recreatieterrein vinden er dus geen ruimtelijke ingrepen plaats die een negatief effect op de waterhuishouding zullen hebben.

Afbeelding 12: Uitsneden keurkaart 'Beschermd gebieden' Waterschap Brabantse Delta, uitbreiding recreatiepark links en perceel M114 rechts

4.3 Natuur

Voorafgaand aan de beoogde wijziging dient onderzocht te worden of er sprake is van een aantasting van wettelijk beschermde natuurwaarden op basis van de groene wet- en regelgeving. Onderstaand zijn de diverse aspecten ten aanzien van natuurwaarden beschreven.

4.3.1 Natuurnetwerk Nederland (NNN)

In de twintigste eeuw is veel Nederlandse natuur verdwenen. De overgebleven gebieden zijn vaak klein en liggen veelal ver uit elkaar. Hierdoor hebben bepaalde organismen moeite om gebieden te bereiken en zich er te handhaven, waardoor de diversiteit van planten, dieren en micro-organismen (de biodiversiteit) ook sterk achteruit gaat. Om de biodiversiteit te behouden en te versterken is het Natuurnetwerk Nederland opgericht.

De Natuurnetwerk Nederland is een netwerk van natuurgebieden en verbindingzones. Het Natuurnetwerk Nederland (NNN) is in de eerste plaats belangrijk als netwerk van leefgebieden voor veel planten en dieren. In het NNN liggen:

- Bestaande natuurgebieden, waaronder de 20 Nationale Parken;
- Gebieden waar nieuwe natuur aangelegd wordt;
- Landbouwgebieden, beheerd volgens agrarisch natuurbeheer;
- Ruim 6 miljoen hectare grote wateren: meren, rivieren, de kustzone van Noordzee en de Waddenzee;
- Alle Natura 2000-gebieden.

Het Rijk heeft het algemene NNN-beleid in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) vastgelegd. Op grond van artikel 2.10.2 van het Barro moeten provincies bij provinciale verordening de NNN-gebieden aanwijzen en nauwkeurig begrenzen. Op grond van artikel 2.10.3 Barro moeten zij ook de wezenlijke kenmerken en waarden van die gebieden vastleggen. Daarnaast wijzen de

provincies de natuurdoelen in de NNN aan. Elk NNN-gebied heeft een zogenaamd natuurdoel. Een natuurdoel beschrijft een bepaalde natuurkwaliteit en wordt gebruikt als een toetsbare doelstelling voor een natuurgebied.

Natuur Netwerk Brabant (NNB)

Vanaf 2014 zijn de provincies verantwoordelijke voor de begrenzing en de ontwikkeling van het NNN. De provincie Noord-Brabant heeft in zijn Verordening de gebieden opgenomen als Natuur Netwerk Brabant. Men wil in 2027 alle gaten in het netwerk hebben gedicht met nieuwe natuur. Ongeveer 90% van het Natuur Netwerk Brabant wordt gevormd door bestaande natuurgebieden. Tussen deze gebieden is men voornemens om verbindingen te leggen in de vorm van Ecologische verbindingzones. Door deze verbindingen tussen natuurgebieden kunnen dieren van het ene gebied naar het andere foerageren.

De concrete ambities van de provincie Noord-Brabant staan in het Natuurbeheerplan Noord-Brabant 2016. De begrenzing van het netwerk is daarnaast ook opgenomen in de Interim omgevingsverordening Noord-Brabant. Het NNB kent geen specifiek beschermingsregime, anders dan via het ruimtelijke spoor. Conform de kaart 'Instructieregels gemeenten: natuur en stiltegebieden' van de Iov is binnen het plangebied NNB aanwezig ter plaatse van bestaande groenstructuren rondom het recreatieterrein en op het perceel M114, welke in het kader van de aanleg van de rondweg rond Baarle-Nassau/Baarle-Hertog is ingezet voor natuurcompensatie, zie Afbeelding 13.

De bestaande groenstructuren rondom het recreatieterrein blijven als zodanig behouden. Op het perceel M114 zal de natuur- en belevingswaarde worden vergroot door de aanleg van nieuwe beplanting op basis van het inrichtings- en beplantingsplan dat door stichting Brabants Landschap is opgesteld Bijlage 2.

Deze gronden zijn tevens aangewezen als 'Attentiezone waterhuishouding' en strekken derhalve tot bescherming van de waterhuishouding en sluit functies en activiteiten uit die een negatief effect kunnen hebben op de hydrologische instandhoudingsdoelen van het hierbinnen gelegen Natuur Netwerk Brabant. Dit is in de voorwaarden geborgd doordat er binnen de natuur- en groenbestemming slechts beperkte bebouwingsmogelijkheden worden geboden. Ook aan het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, of van werkzaamheden, zijn voorwaarden verbonden. Hierdoor is bescherming van de waterhuishouding in het NNB verzekerd.

Verder combineert het initiatief de uitbreiding van het recreatiepark Camping Ponderosa en de realisatie van (een gedeelte van) de restopgave NNB ten noordwesten van het bestaande recreatiepark. Dit op een zodanige wijze dat beide onderwerpen naast elkaar en complementair aan elkaar worden uitgevoerd en in stand gehouden. De totale omvang van dit terrein bedraagt 5,26 ha. Het gedeelte van de beoogde uitbreiding dat in gebruik mag worden genomen ten behoeve van de camping bedraagt maximaal 2,0 ha. De overige 3,26 ha van de beoogde uitbreiding komt hierdoor beschikbaar voor de inrichting van de ecologische verbindingzone in het kader van het NNB.

Uit Afbeelding 13 blijkt tevens dat een gedeelte van het plangebied is aangewezen als 'Attentiezone stiltegebied'. Hier is in paragraaf 3.2.3 reeds op ingegaan. Hieruit is gebleken dat er met het initiatief kan worden voldaan aan de grenswaarden voor een aanvaardbare geluidbelasting in dit gebied.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat het initiatief de ecologische waarden en kenmerken van de omgeving aanzienlijk zal versterken.

Afbeelding 13: Uitsnede kaart 'Instructieregels gemeenten: natuur en stiltegebieden' Iov

4.3.2 Wet natuurbescherming

In de Wet natuurbescherming zijn regels gesteld met betrekking tot gebiedsbescherming, soortenbescherming en bescherming van houtopstanden. In deze paragraaf wordt getoetst of de ontwikkeling invloed heeft op de beschermde gebieden en soorten die zijn opgenomen in de Wet natuurbescherming.

Gebiedsbescherming

De gebiedsbescherming is beperkt tot de Natura 2000-gebieden en eventueel buiten het Natuur Netwerk liggende bijzondere provinciale natuurgebieden. De bescherming van het Natuur Netwerk Nederland is al beschermd in het Barro en provinciale verordening. In Nederland zijn 164 Natura 2000-gebieden aangewezen. Voorbeelden van de Natura 2000-gebieden zijn Kempenland-West, Kampina en Oisterwijkse Vennen en Regte Heide en Riels laag. De provincie Noord-Brabant heeft geen bijzondere provinciale natuurgebieden vastgesteld.

Per Natura 2000-gebied zijn instandhoudingsdoelstellingen (voor soorten en vegetatietypen) opgesteld. Iedereen die vermoedt of kan weten dat zijn handelen of nalaten, gelet op de instandhoudingdoelen, nadelige gevolgen voor een Natura 2000-gebied kan hebben, is verplicht deze handelingen achterwege te laten of te beperken. Het bevoegd gezag kan schadelijke activiteiten beperken en eisen dat een vergunning in het kader van Wet Natuurbescherming (Wnb) wordt aangevraagd. Regulier beheer en bestaand gebruik zijn (of worden) opgenomen in Natura 2000-beheerplannen. Na vaststelling van de beheerplannen hoeft daarvoor geen vergunning aangevraagd te worden.

Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied betreft 'Heesbossen, Vallei van Marke en Merkske en Ringven met valleigro' wat is gelegen op een afstand van circa 4,6 kilometer in België. Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied in Nederland betreft 'Regte Heide & Riels Laag', wat is gelegen op een afstand van circa 8,4 kilometer.

Elke ruimtelijke ontwikkeling kan negatieve effecten hebben op de Natura 2000-gebieden. Er zijn namelijk verschillende factoren die kunnen leiden tot de verstoring van beschermde vogel- en

habitattypen en soorten. Vooral de storingsfactoren verzuring en vermesting door stikstof uit de lucht spelen hierbij een belangrijke rol. Daarnaast kunnen andere factoren eveneens leiden tot een verstoring van habitattypen en soorten.

Verzuring en vermesting door stikstof uit de lucht

Al jaren is er in Natura 2000-gebieden een overschot aan stikstof (ammoniak en stikstofoxiden). Dit kan schadelijk zijn voor de natuur. Het belemmert ook vergunningverlening voor economische activiteiten. Om de stikstofproblemen aan te pakken is de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) opgesteld.

Op 1 juli 2015 is de PAS in werking getreden. Gedurende de looptijd van de PAS hebben overheden en maatschappelijke partners samengewerkt om de stikstofuitstoot te verminderen en daarmee ook economische ontwikkelingen mogelijk te maken. Rijk, provincies en natuurorganisaties hebben maatregelen genomen om de natuur te herstellen, door bijvoorbeeld stikstofrijke grondlagen te verwijderen. Agrarische ondernemers hebben maatregelen genomen in hun bedrijfsvoering, zoals mest aanwenden met weinig stikstofverliezen en het gebruik van aangepast voer. Door deze combinatie van maatregelen ontstond er ontwikkelingsruimte voor nieuwe economische activiteiten. Middels het rekenprogramma AERIUS Calculator kon de stikstofdepositie van een ruimtelijke ontwikkeling op omliggende Natura-2000 gebieden worden berekend. Voor een initiatief kon op basis van deze berekening een vergunning in het kader van de Wet natuurbescherming worden afgegeven wanneer:

- de ontwikkeling een afname of in ieders geval geen toename in stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden tot gevolg had;
- de ontwikkeling een toename in stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden tot gevolg had er voor die gebieden ontwikkelingsruimte beschikbaar was.

Op 29 mei 2019 is door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State uitspraak gedaan inzake vergunningverlening in het kader van de Wet natuurbescherming op basis van de PAS. Uit de uitspraak blijkt dat de voorgestelde bron- en herstelmaatregelen en het autonoom gebruik onvoldoende zijn onderbouwd. Hierdoor was niet verzekerd dat de maatregelen leidden tot een daling van de depositie en een verbetering van de beschermde gebieden. Ook de AERIUS Calculator is daarbij buiten werking gesteld. De veronderstelde ontwikkelingsruimte kon daardoor niet meer worden uitgegeven.

Op 16 september is een eerste actualisatie van de AERIUS Calculator beschikbaar gesteld. Deze nieuwe versie heeft niet meer de specifieke functionaliteiten van de PAS. Daarnaast zijn in de nieuwe versie onderliggende gegevens, rekenmodellen en emissiefactoren geactualiseerd. Wanneer middels de geactualiseerde AERIUS Calculator kan worden aangetoond dat een initiatief geen toename in stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden tot gevolg heeft, kan de ontwikkeling doorgang vinden.

Binnen het plangebied vinden geen ontwikkelingen plaats die een toename in stikstofdepositie tot gevolg kunnen hebben. Het initiatief betreft de uitbreiding van een bestaand recreatieterrein in combinatie met de realisatie van (een gedeelte van) de restopgave NNB. Het totale ruimtebeslag van het recreatiepark wordt uitgebreid om de standplaatsen ruimer op te kunnen zetten, maar het totale aantal toegestane standplaatsen verandert niet ten opzichte van de vigerende planologische situatie. Ten opzichte van het vigerend planologisch regime zal het aantal verkeersbewegingen van en naar het recreatieterrein dan ook niet toenemen. Het aantal stacaravans en toeristische plaatsen blijft met het initiatief immers gelijk ten opzichte van het vigerend bestemmingsplan, op respectievelijk 360 en 240 standplaatsen.

Desalniettemin is vanuit een worst-case scenario middels de AERIUS Calculator berekend of er als gevolg van de uitbreiding van het recreatieterrein sprake is van een toename in stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden, zie Bijlage 7. Ter plaatse van de uitbreiding van het recreatieterrein worden geen gebruiksvormen met stikstofemissie mogelijk gemaakt. Gedeeltelijk worden de gronden ingericht als ecologische verbindingszone en er worden uitsluitend kampeermiddelen toegestaan. Kampeermiddelen beschikken niet over een stookinstallatie in de vorm van een gasaansluiting, die stikstof uitstoten. Ook de sanitaire voorziening zal niet worden voorzien van een stookinstallatie in de

vorm van een gasaansluiting. In de berekening zijn derhalve als enige stikstofbronnen het aantal extra verkeersbewegingen van, naar en op het recreatieterrein meegenomen.

Er zullen ter plaatse van de uitbreiding van het recreatieterrein maximaal 100 nieuwe toeristische plaatsen worden gerealiseerd. Op basis van de CROW kan worden vastgesteld dat dit per dag resulteert in 40 extra verkeersbewegingen met lichte motorvoertuigen van, naar en op het recreatieterrein. Hierbij is aangenomen dat de verkeersbewegingen van en naar het recreatieterrein voor 75% via de Oude Bredasebaan lopen en voor 25% via de Maaijkant. Dit betreffen beide buitenwegen. Op het recreatieterrein moet stapvoets gereden worden. Dit komt dus overeen met verkeersbewegingen binnen de bebouwde kom.

Uit de rekenresultaten blijkt dat deze toename in stikstofemissie geen toename in stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden tot gevolg heeft. Hieruit kan worden geconcludeerd dat het initiatief met zekerheid geen toename in stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden in de omgeving zal hebben.

Overige storingsfactoren

Gezien de grote afstand van het plangebied tot het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied zal de beoogde uitbreiding van het recreatieterrein niet leiden tot andere voorkomende storende factoren op omliggende Natura 2000-gebieden zoals oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verdroging, verstoring door geluid, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten en bewuste verandering soortensamenstelling.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat er met het initiatief geen sprake is van een negatief effect voor Natura 2000-gebieden.

Bescherming van soorten

De soortenbeschermende werking is rechtstreeks opgenomen in de Wnb. In hoofdstuk 3 van de Wnb zijn de beschermingsregimes in drie aparte paragrafen neergelegd. Per beschermingsregime is bepaald welke verboden er gelden en onder welke voorwaarden ontheffing of vrijstelling kan worden verleend door het bevoegd gezag. Hieronder zijn de drie beschermingsregimes weergegeven:

1. *Beschermingsregime soorten Vogelrichtlijn;*
Dit zijn alle van nature in Nederland in het wild levende vogels (zoals bedoelt in artikel 1 van de Vogelrichtlijn).
2. *Beschermingsregime soorten Habitatrichtlijn;*
Dit zijn soorten die genoemd zijn in Bijlage IV van de Habitatrichtlijn, Bijlage I en II van het Verdrag van Bern en Bijlage II van het Verdrag van Bonn. In de bijlagen van de Verdragen van Bern en Bonn worden ook vogels genoemd.
3. *Beschermingsregime andere soorten.*
Dit zijn soorten die genoemd zijn in Bijlage onderdeel A en B van de Wet natuurbescherming. Het gaat hier om de bescherming van zoogdieren, amfibieën, reptielen, vissen, dagvlinders, libellen, kevers en vaatplanten voorkomend in Nederland.

In Nederland komen ongeveer 30.000 soorten dieren en planten voor. De Wnb regelt de bescherming van circa 300 in het wild voorkomende soorten inheemse planten en dieren.

In de Wnb is onder meer bepaald dat beschermde diersoorten niet gedood, gevangen of verontrust mogen worden en plantensoorten niet geplukt, uitgestoken of verzameld mogen worden. Bovendien dient iedereen voldoende zorg in acht te nemen voor in het wild levende dieren en planten. Daarnaast is het niet toegestaan om hun directe leefomgeving, waaronder nesten en holen, te beschadigen, te vernielen of te verstoren.

Bij het beoordelen van de in het plangebied voorkomende beschermde soorten gaat het primair om soorten die door de ingreep direct beïnvloed worden, doordat:

- Zij fysiek aangetast worden (doden/verwonden van dieren, verwijderen van planten);
- Zij verstoord worden (toename van geluid of licht);
- Hun vaste verblijfplaatsen c.q. groeiplaatsen aangetast of verstoord worden.

Gelet op de aard van de beoogde ontwikkeling van Camping Ponderosa dient met name bepaald te worden of ter plaatse van de uitbreiding van het recreatieterrein beschermde natuurwaarden voorkomen, die verstoord zouden kunnen worden. Verboden handelingen dienen te worden voorkomen en handelingen mogen niet leiden tot aantasting van de gunstige staat van instandhouding. Het (onopzettelijk) doden, verwonden of verontrusten van deze soorten dient zo veel mogelijk te worden voorkomen.

Uit het verleden is gebleken dat het plangebied geschikt is als leefgebied voor beschermde soorten, met name voor amfibieën en reptielen. In het vigerende bestemmingsplan hebben de gronden derhalve de aanduiding 'leefgebied amfibieën en reptielen' gekregen. Om die reden heeft de Adviescommissie toerisme en recreatie in 2008 negatief geadviseerd over een uitbreiding van Camping Ponderosa van 3,9 ha in noordwestelijke richting. Hier waren soorten zoals alpenwater- en vinpootsalamander en ook andere rode lijstsoorten bij karteringen door de provincie en de Landinrichtingsdienst aangetroffen. Deze soorten hebben allerlei biotopen nodig om voor te kunnen bestaan, zoals poelen, relatief hoge waterstand, goede waterkwaliteit, houtwallen, sloten, bossen en zandruggen. Een intensieve camping zou de draagkracht van dit leefgebied voor kwetsbare soorten verre overschrijden.

Het beoogde uitbreiding ten noordwesten van het bestaande recreatiepark die met dit initiatief wordt gerealiseerd zal gedeeltelijk worden ingericht als ecologische verbindingszone in het kader van het NNB en gedeeltelijk worden ingericht met toeristische plaatsen. De totale omvang van dit terrein bedraagt 5,26 ha. Het gedeelte van de beoogde uitbreiding dat in gebruik mag worden genomen ten behoeve van de camping bedraagt maximaal 2,0 ha, evenals de uitbreiding die feitelijk in 2008 al was voorzien. De overige 3,26 ha van de beoogde uitbreiding komt hierdoor beschikbaar voor de inrichting van de ecologische verbindingszone in het kader van het NNB. Het huidige initiatief betreft dus nog maar een uitbreiding van 2,0 ha in noordwestelijke richting ten opzichte van de 3,9 ha in 2008, omdat reeds 1,9 ha in noordoostelijke richting is gerealiseerd. Bovendien wordt de ecologische verbindingszone in het kader van het NNB ingericht conform de randvoorwaarden die zijn afgestemd tussen initiatiefnemers Camping Ponderosa, gemeente Baarle-Nassau, stichting Brabants Landschap en waterschap Brabantse Delta.

Onderzoek

Om te toetsen of dit initiatief beschermde natuurwaarden zou kunnen verstoren is een flora en fauna onderzoek uitgevoerd. Het volledige onderzoeksrapport is als Bijlage 8 aan deze toelichting toegevoegd. Uit dit onderzoek kan worden geconcludeerd dat er ter plaatse van de beoogde uitbreiding van het recreatiepark gaan beschermde soorten worden verwacht.

Het plangebied is in potentie geschikt als foerageergebied voor vleermuizen, maar deze functie zal het initiatief niet belemmeren. Bovendien is er in de omgeving tevens voldoende foerageergebied aanwezig.

In de bestaande houtsingel rondom de beoogde uitbreiding van het recreatiepark is de aanwezigheid van kleine marterachtigen niet uit te sluiten. Bovendien zijn aanwijzingen van de aanwezigheid van de groene specht gevonden. Er dient derhalve zeer terughoudend om te worden gegaan met het gebruik van ruimteverlichting om verstoring van dergelijke soorten te voorkomen. Om die reden wordt in de regels van het bestemmingsplan vastgelegd dat uitsluitend verlichting die naar beneden is gericht is toegestaan. Verder zijn initiatiefnemers voornemens om buiten het kampeerseizoen van maart tot oktober de verlichting ter plaatse van de uitbreiding van het recreatiepark uit te schakelen.

In de sloot ten oosten van de beoogde uitbreiding is de aanwezigheid van de alpenwatersalamander niet uit te sluiten. Indien werkzaamheden aan de sloot en/of de slootoever noodzakelijk zijn is een aanvullend onderzoek naar de aanwezigheid van de alpenwatersalamander noodzakelijk. Hier zal in de uitwerking van beoogde de ecologische verbindingszone rekening mee worden gehouden.

In de houtsingel en de groensingels binnen het plangebied zijn algemene broedvogels te verwachten. Om verstoring te voorkomen dienen de werkzaamheden ten behoeve van de uitbreiding van het recreatieterrein buiten de broedperiode maart tot en met augustus te starten.

Verder is het plangebied enkel geschikt voor nationaal beschermde soorten flora en fauna. Voor deze soorten geldt de algemene zorgplicht. Dit houdt in dat schadelijke effecten op deze soorten zoveel mogelijk voorkomen moeten worden. Indien zij worden aangetroffen tijdens de werkzaamheden moeten zij (onder begeleiding van een ecooloog) naar veilige locaties buiten het werkgebied worden verplaatst.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat er ten aanzien van het initiatief geen omgevingsvergunning voor de bescherming van soorten in het kader van de Wet natuurbescherming nodig is.

4.4 Bodemkwaliteit

In het kader van ruimtelijke ontwikkelingen dient de aanwezige bodemkwaliteit te passen bij het huidige of toekomstige gebruik van die bodem. Uitgangspunt is dat de bodemkwaliteit als gevolg van aanwezige bodemverontreiniging geen onaanvaardbaar risico oplevert voor de gebruikers van de bodem. Bovendien mag de bodemkwaliteit niet verslechteren. Indien de bodemkwaliteit (humane) risico's met zich mee brengt of er sprake is van een spoedeisend geval van bodemverontreiniging kan de ontwikkeling voor bepaalde nieuwe functies geen doorgang vinden tot de risico's zijn beheerst of weggenomen door sanering.

Wanneer de bestemming en/of het gebruik van gronden wordt gewijzigd én wanneer een gebouw of gebruik wordt gerealiseerd waarin mensen 2 uur of langer gaan verblijven moet een historisch en verkennend bodemonderzoek conform de NEN 5740 uitgevoerd worden. De gronden ter plaatse van de beoogde uitbreiding zijn reeds in gebruik voor verblijf van mensen voor 2 uur of langer. Een gedeelte van het perceel is in gebruik voor het plaatsen van tenten van Vacansoleil gedurende het zomerseizoen en het overige gedeelte van het perceel wordt gebruikt voor extensief dagrecreatief medegebruik. Dit betekent dat in de huidige situatie mensen al 2 uur of langer per dag op het perceel verblijven. Ter plaatse van de beoogde uitbreiding van het recreatieterrein wordt ten opzichte van de bestaande situatie dus geen nieuw gebruik waar mensen 2 uur of langer gaan verblijven gerealiseerd.

Voor de aanleg van de poelen zullen daarnaast ook gronden moeten worden afgegraven. De gronden die hierbij vrij komen zullen worden hergebruikt om de rest van het perceel op te hogen. Een belangrijk uitgangspunt bij hergebruik of verplaatsen van grond is dat de kwaliteit van de toe te passen grond aansluit bij de kwaliteit en functie die de bodem heeft waar de grond wordt gebruikt. Uitgangspunt daarbij is dat de actuele kwaliteit van de ontvangende bodem niet verslechterd. In artikel 35, lid f van het Besluit bodemkwaliteit is hierover vastgelegd dat verspreiding van gronden op een aangrenzend perceel derhalve is toegestaan.

Ten aanzien van het aspect bodem zijn er geen bezwaren voor de gewenste ontwikkeling. Een aanvullend bodemonderzoek is niet noodzakelijk.

4.5 Cultuurhistorie, aardkunde en archeologie

Voorafgaand aan de realisatie van de beoogde bedrijfsopzet moet onderzocht worden of er sprake is van aantasting van archeologische, cultuurhistorische en aardkundige waarden.

4.5.1 Cultuurhistorie en aardkunde

De cultuurhistorie en aardkunde binnen het plangebied wordt beschouwd aan de hand van het wettelijk toetsingskader en het daaruit volgende provinciaal beleid.

Wettelijk toetsingskader

Onder de noemer Modernisering Monumentenzorg (MoMo) heeft het Rijk in 2009 een aanzet gegeven voor een goede afweging van het belang van de cultuurhistorie in de ruimtelijke ordening. Gepleit wordt voor een verantwoorde verankering van de integrale cultuurhistorie in structuurvisies, bestemmingsplannen en milieueffectrapportages. Het voornaamste doel hiervan is om het cultuurhistorische karakter van Nederland op gebiedsniveau te behouden en te versterken.

Op 5 juli 2011 is een wijziging van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) gepubliceerd. Vanaf 1 januari 2012 moet ieder nieuw project een analyse van cultuurhistorische waarden bevatten. In aansluiting op

de vaststelling van de Wet tot wijziging van de Monumentenwet 1988 en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in mei 2011 zijn op 17 juni 2011 het Bro, het Besluit omgevingsrecht (Bor) en het Besluit archeologische monumentenzorg (Bamz) aangepast. Door een wijziging van het Bro moeten cultuurhistorische waarden voortaan vooraf in het proces van ruimtelijke ordening worden meegenomen, met name bij de voorbereiding en verlening van een omgevingsvergunning. Het Bro bevat eisen waaraan de voorbereiding van een omgevingsvergunning moet voldoen. Zo wordt er onder meer een beschrijving verlangd van de manier waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten wordt omgegaan. De wetgever wil hiermee bereiken dat aandacht voor cultuurhistorische waarden voortaan in het proces naar voren wordt gehaald.

In de ruimtelijke onderbouwing dient een beschrijving te worden opgenomen hoe met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden. De opsteller en verlener van omgevingsvergunning zijn daarmee dus verplicht om breder te kijken dan alleen naar het facet archeologie. Ook de facetten historische (steden)bouwkunde en historische geografie dienen te worden meegenomen in de belangenafweging. Hierbij gaat het om zowel beschermde als niet formeel beschermde objecten en structuren.

Uit de cultuurhistoriekaart van de provinciale Interim omgevingsverordening Noord-Brabant blijkt dat het plangebied niet gelegen is in een cultuurhistorisch vlak of een aardkundig waardevol gebied. Daarnaast kent de locatie geen complexen van cultuurhistorisch belang. Hierdoor zal bij uitvoering van het plan geen afbreuk gedaan worden aan cultuurhistorische waarden of aardkundig waardevol gebied.

De Erfgoedwet, van kracht sinds 1 juli 2016, bundelt wet- en regelgeving op het gebied van behoud en beheer van het cultureel erfgoed in Nederland in één nieuwe wet. Een groot deel van de bestaande wet- en regelgeving (Monumentenwet, Wet ruimtelijke ordening) is overgenomen in de Erfgoedwet, bijvoorbeeld de aanwijzing van rijksmonumenten, wie welke verantwoordelijkheden heeft en hoe het toezicht daarop wordt uitgeoefend. Voor het eerst is er nu één integrale wet die betrekking heeft op onze museale objecten, musea, monumenten en archeologie op het land en onder water. Voorheen was het behoud en beheer van ons erfgoed geregeld in zes verschillende wetten met elk hun eigen procedures en beschermingsmaatregelen. Het uitgangspunt is dat de beschermingsniveaus zoals die in de eerdere wetten en regelingen golden, worden gehandhaafd. Daarnaast worden aan de Erfgoedwet een aantal nieuwe bepalingen toegevoegd. Samen met de Omgevingswet die naar verwachting in 2021 wordt ingevoerd, wordt een integrale bescherming van ons cultureel erfgoed mogelijk.

Beleid provincie Noord-Brabant

De provincie Noord-Brabant ziet het ruimtelijke erfgoed als een belangrijk onderdeel van haar identiteit en wil het een plaats geven in de verdere ontwikkeling van Brabant. Het Brabantse erfgoed is daarom opgenomen op de Cultuurhistorische Waardenkaart (CHW). Prominent onderdeel van deze kaart is het provinciaal cultuurhistorisch belang, met name erfgoed dat van belang is voor de regionale identiteit. Het provinciaal belang is beperkt tot het landelijk gebied, waar de provincie haar belangrijkste taak heeft. De kaartlagen 'cultuurhistorische vlakken' en 'complexen van cultuurhistorisch belang' zijn dan ook overgenomen in de Interim omgevingsverordening Noord-Brabant. Uit de kaart 'Instructieregels gemeenten: stedelijke ontwikkeling en erfgoed' van de Iov blijkt dat het plangebied niet gelegen is in een cultuurhistorisch vlak of een aardkundig waardevol gebied, zie Afbeelding 14.

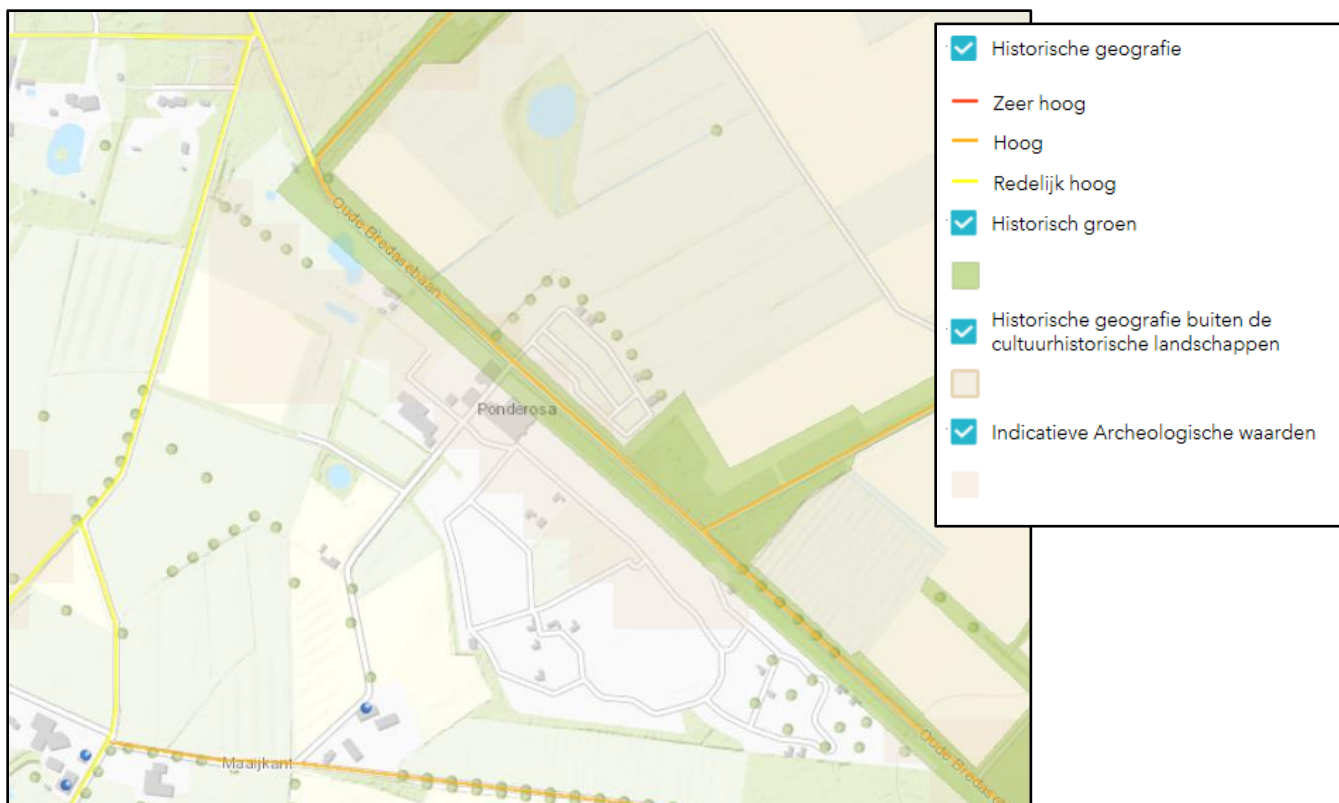

Afbeelding 14: Uitsnede kaart 'Instructieregels gemeenten: stedelijke ontwikkeling en erfgoed' Iov

De CHW bevat tevens de meest recente erfgoed informatie van het Rijk inclusief archeologische en bouwkundige monumenten, archeologische verwachtingswaarden en beschermde stads- en dorpsgezichten. Ook alle informatie die op de CHW 2006 te vinden was is opgenomen op de nieuwe CHW, zie Afbeelding 15. Hieruit blijkt dat het plangebied gedeeltelijk is gelegen ter plaatse van gronden die zijn aangewezen met 'Indicatieve Archeologische waarden'. Het aspect archeologie wordt verder beschreven in navolgende paragraaf.

Het gebied ten oosten van de Oude Bredasebaan is aangewezen als een 'Historische geografie buiten de cultuurhistorische landschappen'. De wegen binnen dit gebied zijn aanwezen als historische geografie met een hoge waarden en de groenstructuren binnen dit gebied als 'Historisch groen'. Het gaat hier namelijk om 'Heideontginning Martina's Hoeve', een gebied bestaande uit bouwland, grasland en bospercelen, gelegen tussen de Bredase Weg en de Oude Bredase Baan. Het gebied heeft tussen 1850 en 1950 een verandering ondergaan van heide via bos naar landbouwgrond. Deze structuur van de bosaanleg uit de negentiende eeuw is in de perceelindeling en wegenstructuur van het huidige landschap nog goed te herkennen. Binnen het gedeelte van het plangebied dat in deze historische geografie is gelegen vinden met het initiatief geen wijzigingen plaats, behalve de nieuwe beplanting die op basis van het inrichtings- en beplantingsplan van de stichting Brabants Landschap zal worden aangelegd op het perceel M114. Zij hebben bij het opstellen van dit inrichtings- en beplantingsplan rekening gehouden met de cultuurhistorische waarden en kenmerken van het gebied. Hierdoor zal de aanleg van deze nieuwe beplanting de natuur- en beleefingswaarde van de omgeving ten goede komen.

Verder is de waterloop rondom de beoogde uitbreiding van het recreatiepark aangewezen als een historische geografie met een redelijk hoge waarde. De cultuurhistorische waarden en kenmerken van deze waterloop zullen worden versterkt door de aanleg van de ecologische verbindingszone in het kader van het NNB ter plaatse. Hierdoor draagt het initiatief bij aan een positieve ontwikkeling van de cultuurhistorische waarden en kenmerken van de omgeving.

Afbeelding 15: Uitsnede Cultuurhistorische waardenkaart provincie Noord-Brabant

4.5.2 Archeologie

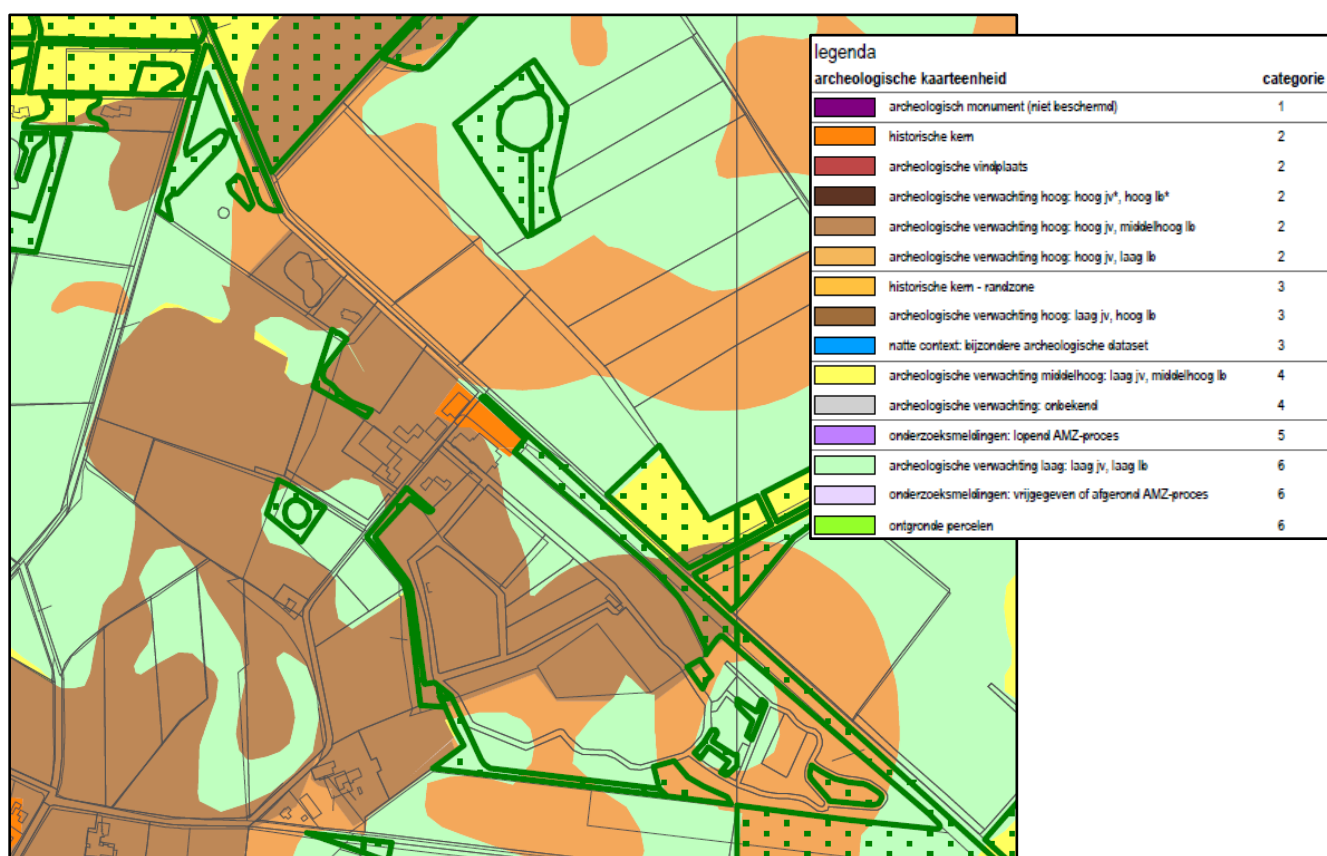
Voor archeologie geldt de nationale wetgeving die afkomstig is uit Europees beleid. Het Verdrag van Valletta (of wel: 'Verdrag van Malta') regelt hoe er omgegaan moet worden met het Europees archeologisch erfgoed. Nederland heeft het verdrag in 1992 mede ondertekend. De uitgangspunten van dit Europese verdrag zijn in de Nederlandse wet- en regelgeving verankerd door middel van de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz). De Wamz is in werking getreden op 1 september 2007 en wijzigt hiermee de Monumentenwet uit 1988, de Ontgrondingenwet (Ow), de Wet milieubeheer (Wm), de Woningwet (Ww) en de Wet ruimtelijke ordening (Wro). Sinds de invoering van deze wet zijn gemeenten belast met de zorgplicht voor het archeologisch erfgoed. Vanaf 1 juli 2016 is dit op dezelfde wijze als via de Wamz verwerkt in de Erfgoedwet en in de toekomst zal dit verwerkt worden in de Omgevingswet. Tot de Omgevingswet ingaat gelden voor onderdelen, die gaan over de fysieke leefomgeving, de bepalingen uit de Monumentenwet. Dit is opgenomen in de overgangsregeling van de Erfgoedwet. Het uitgangspunt is dat er verplicht rekening gehouden moet worden met het behoud van het archeologisch erfgoed in de bodem. Waar dit niet mogelijk is, dient het bodemarchief met zorg ontsloten te worden door middel van archeologisch onderzoek. Bij het ontwikkelen van ruimtelijke plannen moet het archeologisch belang vanaf het begin meewegen in de besluitvorming.

Het beleid van de gemeente Baarle-Nassau ten aanzien van archeologie is vervat in de 'Nota Archeologie', aldus vastgesteld in december 2011. In combinatie met de archeologische beleidskaart vormt deze het beleidsinstrumentarium voor de gemeente om haar wettelijke taak als bevoegde overheid voor archeologie uit te kunnen voeren. In Afbeelding 16 is een uitsnede van deze archeologische beleidskaart te zien ter plaatse van het plangebied. Uit de archeologische beleidskaart van de gemeente Baarle-Nassau is op te maken dat op het plangebied diverse archeologische verwachtingswaarden zijn gelegen. Ter plaatse van gronden met een middelhoge tot hoge archeologische verwachtingswaarde is het beleid er op gericht om de bestaande situatie in situ te behouden. Hier vinden bij voorkeur geen werkzaamheden plaats die tot fysieke aantasting van de (verwachte) archeologische resten kunnen leiden. Ter plaatse van gronden met een lage archeologische verwachting gelden geen verdere restricties ten aanzien van ruimtelijke ontwikkelingen.

Hieruit volgt dat op gronden met een archeologische verwachtingswaarde die behoort tot categorie 2 maximaal 100 m² tot een diepte van 40 cm beneden maaiveld geroerd mag worden. Voor gronden met een archeologische verwachtingswaarde die behoort tot categorie 3 geldt hiervoor een maximale omvang van 500 m², eveneens tot een diepte van 40 cm beneden maaiveld. Voor gronden met een archeologische verwachtingswaarde die behoort tot categorie 4 geldt hiervoor een maximale omvang van 1.000 m², eveneens tot een diepte van 40 cm beneden maaiveld.

Binnen het bestaande recreatiepark zijn geen bouwwerken en/of werkzaamheden voorzien waarvoor nieuwe gronden verstoord hoeven te worden. Ten behoeve van de uitbreiding van Camping Ponderosa hoeven gronden alleen verstoord te worden voor het nieuwe sanitaire voorziening, met een maximale omvang van 200 m². De sanitaire voorziening mag uitsluitend worden opgericht binnen het bouwvlak. Binnen het bouwvlak heeft slechts 75 m² van de gronden een archeologische verwachtingswaarde die behoort tot categorie 2. Bovendien zullen de sanitaire voorzieningen op de grond worden geplaatst. Voor het plaatsen van de voorziening zullen geen gronden afgegraven te hoeven worden. De al dan niet aanwezige archeologische waarden ter plaatse zullen dus met zekerheid niet onevenredig worden aangetast.

Ten behoeve van de aanleg van de poelen zullen echter wel gronden moeten worden afgegraven. Er zal een archeologisch onderzoek naar de al dan niet aanwezige archeologische waarden van deze gronden worden uitgevoerd bij de aanvraag om een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van de werken en werkzaamheden voor de aanleg van de poelen. Hiertoe worden de nodige dubbelbestemmingen opgenomen in het bestemmingsplan overeenkomstig de archeologische beleidskaart.

Afbeelding 16: Uitsnede archeologische beleidskaart gemeente Baarle-Nassau

4.6 Bedrijven en milieuzonering

De handreiking 'Bedrijven en Milieuzonering' (editie 2009) is een publicatie van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en dient als hulpmiddel voor milieuzonering in de ruimtelijke planvorming. Milieuzonering zorgt ervoor dat nieuwe bedrijven een passende locatie in de nabijheid van woningen krijgen en dat nieuwe woningen op een verantwoorde afstand van bedrijven gesitueerd worden. Het waar nodig ruimtelijk scheiden van bedrijven en woningen bij nieuwe ontwikkelingen dient twee doelen:

- Het al in het ruimtelijke spoor voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar voor woningen;
- Aan bedrijven voldoende zekerheid bieden dat zij hun activiteiten duurzaam binnen aanvaardbare voorwaarden kunnen uitvoeren.

De VNG-publicatie is een hulpmiddel om de afstanden tussen bedrijvigheid en woningen concreet in te vullen. Gemeenten beslissen uiteindelijk zelf over een bepaalde locatie. De handreiking geeft informatie over de ruimtelijk relevante milieuaspecten (geur, geluid, luchtkwaliteit en veiligheid) en de bijbehorende richtafstanden van een scala aan bedrijfsactiviteiten. Deze richtafstanden zijn afgestemd op de omgevingskwaliteit. Er wordt onderscheid gemaakt in de omgevingstypen:

- Rustige woonwijk en rustig buitengebied: een woonwijk (of vergelijkbaar omgevingstype) die is ingericht volgens het principe van functiescheiding. Er komen enkel wijkgebonden voorzieningen voor en er is weinig verstoring door verkeer.
- Gemengd gebied: een gebied met matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen functies zoals winkels, horeca en kleine bedrijven voor of er is sprake lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid. Ook gebieden die direct naast de hoofdinfrastructuur liggen behoren tot het omgevingstype gemengd gebied, hier is sprake van verhoogde milieubelasting door geluid.

Het plangebied is conform de definitie in de VNG-publicatie gelegen in het omgevingstype 'rustig buitengebied'. In de omgeving vindt, buiten het eigen recreatiepark, geringe functiemenging plaats. Qua aanvaardbare milieubelasting is dit omgevingstype dus vergelijkbaar met een rustige woonwijk.

Een bedrijf in de categorie 'Kampeertreinen, vakantiecentra, e.d. (met keuken)' behoort conform de VNG handreiking tot milieucategorie 3.1. Hiervoor geldt een richtafstand van 50 meter. Binnen een afstand van 50 meter bevinden zich twee gevoelige objecten, de woningen aan de Maaijkant 21a en de Oude Bredasebaan 29. De afstand tot deze objecten neemt met het initiatief niet af, maar ook niet toe. Overige gevoelige objecten in de omgeving zijn gelegen op een ruimere afstand dan 50 meter van het recreatieterrein.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat de beoogde bedrijvigheid op gepaste afstand van gevoelige objecten in de omgeving is gelegen.

4.7 Geur

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) betreft een wet waarmee de nationale regels inzake geurhinder ten opzichte van de tot veehouderijen behorende dierenverblijven vastgesteld staan. De Wet geurhinder en veehouderij heeft tot doel het beschermen van mens en milieu tegen de negatieve effecten van geurbelasting, onder andere als gevolg van emissies door bedrijven. Indirect heeft de Wgv ook consequenties voor de totstandkoming van geurgevoelige objecten en dus voor de ruimtelijke ordening, dit wordt 'omgekeerde werking' genoemd. Voor wat betreft geurhinder van veehouderijen betekent dit dat de volgende aspecten in ogenschouw moeten worden genomen:

- a. Wordt er een onevenredige inbreuk gemaakt op de mogelijkheden voor bedrijfsontwikkeling van de nabij gelegen veehouderijen?
- b. Is ter plaatse van het plangebied een goed woon- en verblijfsklimaat gegarandeerd?

4.7.1 Omgekeerde werking

Uit vaste jurisprudentie blijkt dat een recreatieve voorziening niet geurgevoelig is, omdat er geen sprake is van permanent verblijf. Een verblijfsrecreatieve voorziening is gericht op het bieden van recreatief (nacht)verblijf voor beperkte duur, te weten een vakantieperiode van maximaal enkele achtereenvolgende weken. De rechtbank overweegt dan ook dat van permanent of daarmee gelijk te

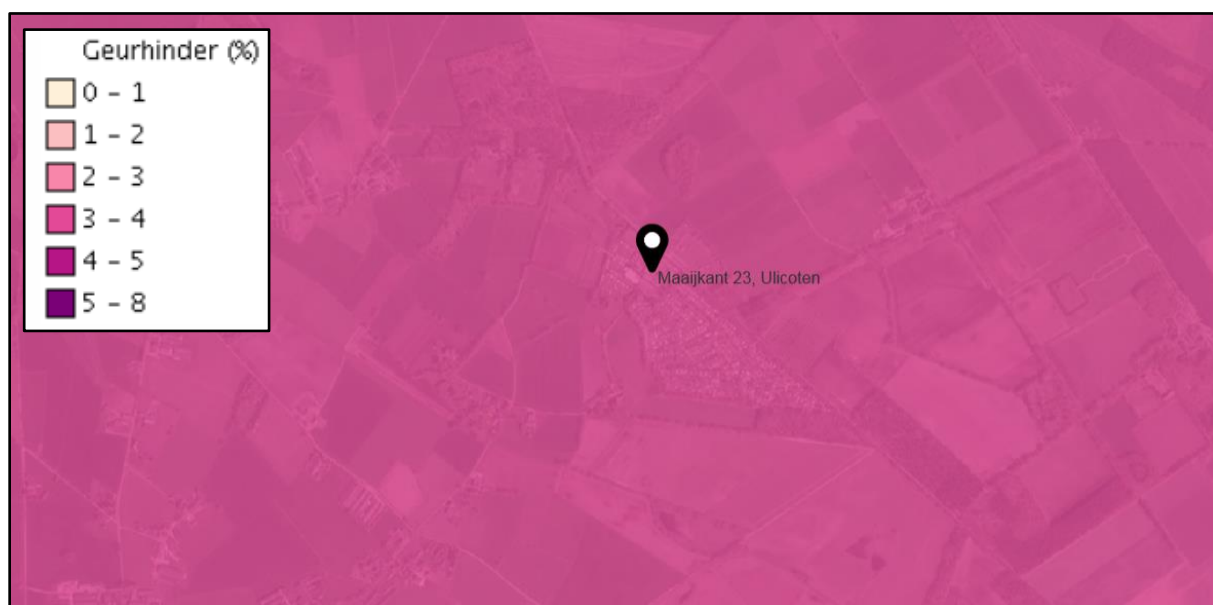

stellen gebruik voor menselijk verblijf geen sprake is, zie ABRvS 11 januari 2012, nr. 201104200/1/H1 (ECLI: NL.RVS.2012.BV0553), inzake een kampeerboerderij. Ter plaatse van de beoogde uitbreiding van Camping Ponderosa worden uitsluitend toeristische plaatsen opgericht. Deze zijn bestemd voor recreatief nachtverblijf voor beperkte duur. Met de beoogde ontwikkeling worden dus geen nieuwe geurgevoelige objecten opgericht. Bovendien zijn er ten opzichte van alle veehouderijen in de omgeving reeds geurgevoelige objecten dicht bij die veehouderij gelegen dan het perceel waar Camping Ponderosa op uitgebreid zal worden. Om die redenen is er van onevenredige belemmering van de ontwikkelingsmogelijkheden van veehouderijen in de omgeving geen sprake.

4.7.2 Woon- en leefklimaat

Vanuit een goede ruimtelijke ordening is het van belang dat er ter plaatse van het recreatieterrein sprake is van een acceptabel woon- en leefklimaat ten aanzien van het aspect geur. Om dit te kunnen beoordelen is in eerste instantie aangesloten bij de richtafstanden die zijn gesteld in de VNG-handreiking. De dichtstbijzijnde veehouderij ten opzichte van het recreatieterrein is gelegen aan de Bredaseweg 41a-45. Dit betreft een rundveehouderij. Hiervoor geldt op grond van de VNG-handreiking een richtafstand van 100 meter. De rundveehouderij is gelegen op een afstand van circa 400 meter ten opzichte van het recreatieterrein. De dichtstbijzijnde intensieve veehouderijen zijn gelegen aan de Maaijkant 11 en de Kleine Maaijen 2, respectievelijk een varkenshouderij en een pluimveehouderij. Voor beide bedrijfstypen geldt een richtafstand van 200 meter. De varkenshouderij aan de Maaijkant 11 is gelegen op een afstand van circa 775 meter van het recreatieterrein. De pluimveehouderij aan de Kleine Maaijen 2 is gelegen op een afstand van circa 675 meter van het recreatieterrein. Er kan dus ruimschoots worden voldaan aan de richtafstanden ten opzichte van (intensieve) veehouderijen in de omgeving.

Om het woon- en leefklimaat ten aanzien van het aspect geur ter plaatse van het plangebied nader te beschouwen wordt gebruik gemaakt van de kaart 'Geurhinder door agrarische bedrijven en mest uitrijden' uit de Atlas leefomgeving, zie Afbeelding 17. Hieruit blijkt het percentage mensen dat in 2016 aangaf ernstige geurhinder te hebben van landbouwbedrijven en het uitrijden van mest. Deze kaart is het laatst bijgewerkt op 15 maart 2019. Uit de kaart blijkt dat het percentage geurgehinderden ter plaatse 3-4% bedraagt. Om te bepalen of dit acceptabel is wordt aangesloten bij de beoordelingssystematiek van het RIVM. Het RIVM hanteert bij haar milieuraapportages voor het aspect geurhinder de milieukwaliteitscriteria zoals opgenomen in Tabel 1. Hieruit is op te maken dat de milieukwaliteit ter plaatse, op basis van een percentage geurgehinderden van 3-4% zeer goed is.

Afbeelding 17: Uitsnede atlas leefomgeving kaart 'Geurhinder door agrarische bedrijven en mest uitrijden'

Tabel 1: Relatie percentage geurgehinderden en milieukwaliteit (bron: GGD-richtlijn geurhinder, 2002)

Milieukwaliteit	Geurgehinderden [%]
zeer goed	< 5
goed	5 – 10
redelijk goed	10 – 15
matig	15 – 20
tamelijk slecht	20 – 25
slecht	25 – 30
zeer slecht	30 – 35
extreem slecht	35 – 40

4.8 Geluid

De Wet geluidhinder (Wgh) vormt sinds 1979 het juridisch kader voor het Nederlandse geluidsbeleid. Deze wet zorgt voor de bescherming van geluidsgevoelige bestemmingen tegen geluidhinder van wegverkeerslawaaï, spoorweglawaaï en industrielawaaï. Hierbij wordt o.a. gebruik gemaakt van zonering en geluidsnormen. In de Wgh is bepaald dat voor locaties in een bestemmingsplan waar woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen kunnen worden gerealiseerd, de geluidbelasting dient te worden onderzocht binnen de zones behorende bij verkeersbewegingen, spoorwegen en industrieterreinen.

In de omgeving van het plangebied zijn geen spoorwegen of industrieterreinen gelegen. Het plangebied is wel gelegen binnen het invloedsgebied van de Maaijkant en de Oude Bredasebaan. De bedrijfswoningen en recreatieverblijven binnen het bestaande recreatieterrein betreffen echter reeds bestaande objecten. Voor wat betreft de bestaande en de beoogde stacaravans en toeristische plaatsen geldt daarbij dat recreatieve verblijfsvoorzieningen in het kader van de Wgh niet worden betrokken in de besluitvorming. Vaste jurisprudentie hierover is dat recreatieverblijven geen geluidsgevoelige objecten zijn, zie ABRvS 30 mei 2000, nr. 199901166/1 (ECLI: NL.RVS.2004.AO5659). Onderzoek naar het wegverkeerslawaaï op het recreatieterrein is derhalve niet noodzakelijk.

Omgekeerd heeft Camping Ponderosa een geluidsuitstraling op de omgeving. In paragraaf 4.6 is reeds getoetst aan de richtafstand uit de VNG-handleiding. Het aspect geluid is hierin voor een recreatieterrein maatgevend. Zoals gezegd bevinden zich binnen een richtafstand van 50 meter rondom het recreatieterrein twee geluidsgevoelige objecten, de woningen aan de Maaijkant 21a en de Oude Bredasebaan 29. De afstand tot deze objecten neemt met het initiatief niet af, maar ook niet toe. Overige gevoelige objecten in de omgeving zijn gelegen op een ruimere afstand dan 50 meter van het recreatieterrein, waardoor voldaan kan worden aan de richtafstand voor wat betreft het aspect geluid. Middels het akoestisch onderzoek (Bijlage 5) ten behoeve van de Attentiezone stiltegebied uit de Iov is bovendien aangetoond dat het initiatief kan voldoen aan de gestelde grenswaarden ten behoeve van het als zodanig aangewezen stiltegebied.

Er kan dus worden geconcludeerd dat er voor wat betreft het aspect geluid geen belemmeringen zijn voor het initiatief.

4.9 Verkeer en parkeren

Binnen het plangebied dient een adequate afwikkeling van personen- en goederenvervoer verzekerd te zijn, waaronder een goede aansluiting op de aanwezige infrastructuur van weg, water of spoor.

Het plangebied wordt ontsloten door de Maaijkant in de richting van Ulicoten en door de Oude Bredasebaan in de richting van Chaam. Beide ontsluitingsroutes betreffen verharde wegen die zijn voorzien van klinkerverharding en voornamelijk worden gebruikt door bestemmingsverkeer. Ten opzichte van het vigerend planologisch regime zal het aantal verkeersbewegingen van en naar het recreatieterrein niet toenemen. Het aantal stacaravans en toeristische plaatsen blijft met het initiatief immers gelijk ten opzichte van het vigerend bestemmingsplan, op respectievelijk 360 en 240 standplaatsen. Hieruit kan derhalve worden geconcludeerd dat de bestaande ontsluiting van het plangebied over voldoende capaciteit beschikt voor de beoogde ontwikkeling.

Er dient tevens voorzien te worden in voldoende parkeergelegenheid. De gemeente Baarle-Nassau heeft hiervoor een eigen parkeernota vastgesteld. Dit betreft de 'Nota parkeren 2011'. Deze nota gebruikt de normen uit de CROW (ASVV 2004) als basis, maar houdt rekening met de specifieke situatie in Baarle-Nassau en de wensen die er zijn voor wat betreft parkeren op het eigen en openbaar terrein. In deze nota wordt voor een camping/recreatiepark een parkeernorm van 1,2 parkeerplaatsen per standplaats voorgeschreven. Op het recreatieterrein zijn/worden in totaal 600 standplaatsen, stacaravans & toeristische plaatsen, mogelijk gemaakt. Verspreid over het recreatieterrein zijn 650 parkeerplaatsen aanwezig. Bij 160 toeristische plaatsen is het toegestaan om één auto te parkeren. Het totaal aantal parkeerplaatsen op het recreatieterrein komt daarmee op 810. Hiermee wordt dus ruimschoots voldaan aan de parkeernorm van de gemeente Baarle-Nassau.

De beoogde ontwikkeling vormt dus geen belemmering voor wat betreft de aspecten verkeer en parkeren.

4.10 Luchtkwaliteit

In het kader van een planologische procedure dient te worden aangetoond dat voldaan wordt aan de wettelijke normen voor wat betreft luchtkwaliteit. Hierbij dient het effect op de luchtkwaliteit in de omgeving als gevolg van een nieuwe ontwikkeling, als ook de toetsing aan de Wet luchtkwaliteit in beeld te worden gebracht. Op 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit in werking getreden en sindsdien staan de hoofdlijnen voor regelgeving rondom luchtkwaliteitseisen beschreven in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5 Wm). In de Wet luchtkwaliteit zijn luchtkwaliteitseisen opgenomen voor luchtverontreinigende stoffen in het de buitenlucht.

4.10.1 Niet in betekenende mate

Indien ontwikkelingen binnen het plangebied gevolgen kunnen hebben voor de luchtkwaliteit moet aandacht worden besteed aan de gevolgen voor de milieukwaliteitseisen. Onderzoek moet worden verricht naar de gevolgen voor de in bijlage 2 van de Wet milieubeheer genoemde milieukwaliteitseisen voor de buitenlucht. Volgens de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007 moeten de concentraties worden bepaald vanaf de grens van het terrein van de inrichting. Dit onderzoek kan echter achterwege blijven indien de nieuwe bestemming betrekking heeft op één of meer categorieën van gevallen als genoemd in de Regeling niet in betekende mate bijdragen. In die gevallen wordt aangenomen dat de toename van de concentratie in de buitenlucht van zowel zwevende deeltjes (PM₁₀) als stikstofdioxide de 3% grens van de jaargemiddelde concentratie niet overschrijdt.

Als sprake is van een beperkte toename van de luchtverontreiniging die 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdraagt aan de concentratie PM₁₀ in de buitenlucht, hoeft een plan niet langer meer getoetst te worden. Dit volgt uit artikel 5.16, lid 1, sub c, van de Wet milieubeheer. Het Besluit NIBM legt vast wat geldt als niet in betekende mate bijdragen. Voor de volgende categorieën in de Regeling NIBM kan getoetst worden aan of een plan NIBM bijdraagt:

- Categorie woningbouwlocaties;
- Categorie kantoorlocaties;
- Combinatie van woningbouw en kantoren;
- Categorie inrichtingen.

In alle overige gevallen of combinaties van bovenstaande grenzen moet middels een berekening worden aangetoond of de bijdrage niet in betekende mate is of dat de grenswaarden niet worden overschreden. Met de beoogde ontwikkeling wordt de uitbreiding van een bestaand recreatieterrein mogelijk gemaakt. Voor deze functies dient bepaald te worden of de eventuele toename in het aantal verkeersbewegingen van en naar de inrichting invloed hebben op de luchtkwaliteit in de omgeving. Het ministerie van Infrastructuur en Milieu heeft hier in samenwerking met Kenniscentrum InfoMil een specifieke rekentool voor ontwikkeld. Met die tool kan op een eenvoudige en snelle manier worden bepaald of de verkeersaantrekkende werking van een functie 'Niet In Betekende Mate' bijdraagt aan de concentratie van fijnstof in de buitenlucht.

Zoals in de voorgaande paragraaf al is aangegeven zal het aantal verkeersbewegingen van en naar het recreatieterrein niet toenemen ten opzichte van het vigerend planologisch regime. Het aantal stacaravans en toeristische plaatsen blijft met het initiatief immers gelijk ten opzichte van het vigerend

bestemmingsplan, op respectievelijk 360 en 240 standplaatsen. Er zullen ter plaatse van de uitbreiding van het recreatieterrein maximaal 100 nieuwe toeristische plaatsen worden gerealiseerd. Zoals reeds uiteen is gezet in paragraaf 4.3.2 resulteert dit conform de CROW in 40 extra verkeersbewegingen van en naar het recreatieterrein per dag. Er is vanuit een worst-case benadering derhalve middels de NIBM-tool berekend dat met deze toename in verkeersbewegingen de bijdrage aan de fijnstofconcentratie nog NIBM is, zie Afbeelding 18. De beoogde ontwikkeling heeft dus met zekerheid geen significant negatieve effecten op de luchtkwaliteit in de omgeving.

Worst-case berekening voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit		
Jaar van planrealisatie		2019
Extra verkeer als gevolg van het plan		
Extra voertuigbewegingen (weekdaggemiddelde)		40
Aandeel vrachtverkeer		0,0%
Maximale bijdrage extra verkeer	NO ₂ in µg/m ³	0,04
	PM ₁₀ in µg/m ³	0,01
Grens voor "Niet In Betekenende Mate" in µg/m ³		1,2
Conclusie		
De bijdrage van het extra verkeer is niet in betekenende mate; geen nader onderzoek nodig		

Afbeelding 18: Berekening NIBM-tool

4.10.2 Woon- en leefklimaat

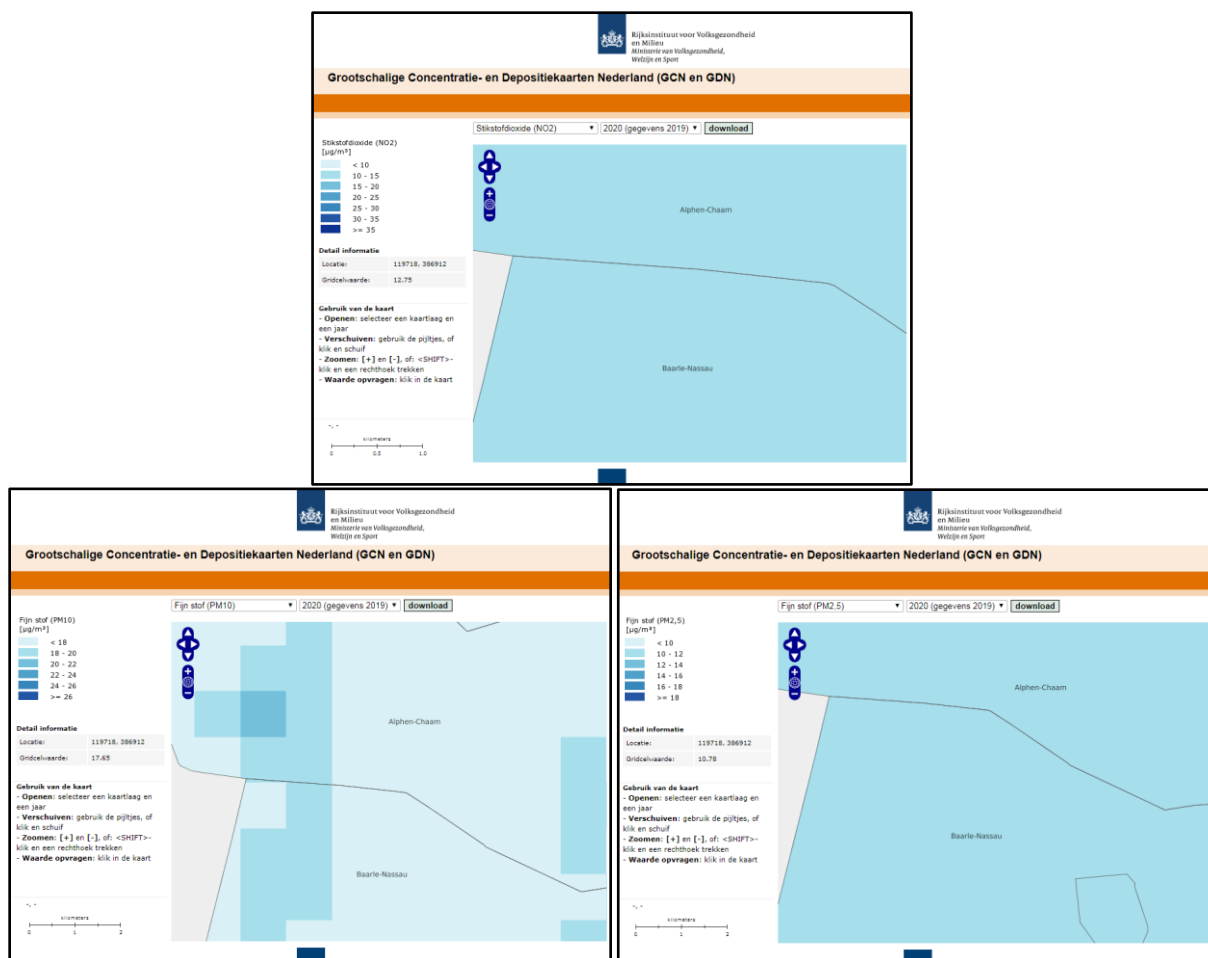
Omgekeerd moet worden aangetoond dat de luchtkwaliteit ter plaatse van het recreatieterrein voor een acceptabel woon- en leefklimaat zorgt. Op grond van de Wet zijn grenswaarden opgenomen voor de jaargemiddelde concentraties voor onder andere fijnstof (PM₁₀). De grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie bedraagt 40 µg/m³.

Vanaf 1 januari 2015 geldt een grenswaarde voor PM_{2,5} waaraan door het bevoegd gezag bij vergunningverlening moet worden getoetst. Deze grenswaarde is opgenomen in de Wet milieubeheer en bedraagt 25 µg/m³ voor de jaargemiddelde concentratie. Voor de kortdurende blootstelling van de mens aan piekconcentraties van NO₂ geldt een grenswaarde van 200 µg/m³ voor het uurgemiddelde van NO₂.

Het RIVM heeft Grootschalige Concentratie- en Depositiekaarten van Nederland waarop de achtergrondconcentratie van fijnstof PM₁₀, PM_{2,5} en NO₂ ten aanzien van een goed woon- en leefklimaat geraadpleegd kan worden. De jaargemiddelde fijnstofconcentratie binnen het plangebied is conform de GCN-kaart voor fijnstof PM₁₀ 17,65 µg/m³, voor PM_{2,5} 10,78 µg/m³ en voor NO₂ 12,75 µg/m³, zie Afbeelding 19.

Te aanzien van het aspect luchtkwaliteit zijn er dus geen belemmeringen voor de beoogde ontwikkeling.

Afbeelding 19: Uitsnede GCN-kaart fijnstof PM_{10} , $PM_{2.5}$ en NO_2

4.11 Externe veiligheid

Externe veiligheid heeft betrekking op de risico's die mensen lopen ten gevolge van mogelijke ongelukken met gevaarlijke stoffen bij bedrijven en transportverbindingen (wegen, spoorwegen en waterwegen) en buisleidingen. Omdat de gevolgen van een ongeluk met gevaarlijke stoffen groot kunnen zijn, zijn de aanvaardbare risico's vastgelegd in diverse besluiten en regelingen. De belangrijkste zijn:

- Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi);
- Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt);
- Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb).

Binnen de beleidskaders voor deze drie typen risicobronnen staan altijd twee kernbegrippen centraal: het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Hoewel beide begrippen onderlinge samenhang vertonen zijn er belangrijke verschillen.

4.11.1 Achtergrond

De risico's dienen te worden beoordeeld op het plaatsgebonden en het groepsrisico. Het plaatsgebonden risicobeleid bestaat uit harde afstandseisen tussen risicobron en (beperkt) kwetsbaar object. Het groepsrisico is een maat die aangeeft hoe groot de kans is op een ongeval met gevaarlijke stoffen met een bepaalde groep slachtoffers. Hoe hoger het groepsrisico, hoe groter deze kans. Het plaatsgebonden risico wordt weergegeven in de vorm van contouren rond een risicobron. Het groepsrisico wordt weergegeven in een grafiek: de fN-curve. Deze curve geeft aan hoe groot de kans is op een ongeval met een bepaald aantal slachtoffers.

Plaatsgebonden risico

Het plaatsgebonden risico is de kans dat iemand die zich op een bepaalde plaats bevindt, komt te overlijden ten gevolge van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het rijk heeft als maatgevende risicocontour de kans op overlijden van 10^{-6} per jaar gegeven (indien een persoon zich gedurende een jaar binnen deze contour bevindt is de kans op overlijden groter dan één op een miljoen jaar). Ruimtelijke ontwikkelingen moeten worden getoetst aan het plaatsgebonden risico 10^{-6} . Het plaatsgebonden risico 10^{-6} is voor ruimtelijke besluiten vertaald naar grenswaarden en richtwaarden. De wetgeving is erop gericht om voor bestaande situaties geen personen in kwetsbare objecten (zoals woningen, scholen, ziekenhuizen en grote kantoren) en zo min mogelijk personen in beperkt kwetsbare objecten (zoals kleine kantoren en sportcomplexen) bloot te stellen aan een plaatsgebonden risico dat hoger is dan 10^{-6} per jaar.

Nieuwe ontwikkelingen van kwetsbare objecten binnen de risicocontour van 10^{-6} per jaar zijn niet toegestaan. Nieuwe ontwikkelingen van beperkt kwetsbare objecten zijn ongewenst, maar wel toegestaan indien gemotiveerd kan worden waarom dit noodzakelijk is. Daarnaast dient aangetoond te worden dat afdoende maatregelen worden genomen om de risico's en de gevolgen van een eventueel ongeval te beperken.

Groepsrisico

Het groepsrisico is een maat voor de kans dat een bepaald aantal mensen overlijdt als direct gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen. De hoogte van het groepsrisico hangt af van:

- de kans op een ongeval;
- het effect van het ongeval;
- het aantal personen dat in de omgeving van de bron(inrichting of transportroute) verblijft;
- de mate waarin de personen in de omgeving beschermd zijn tegen de gevolgen van een ongeval.

Het groepsrisico kan worden weergegeven in een grafiek met op de horizontale as het aantal dodelijke slachtoffers en op de verticale as de kans per jaar op tenminste dat aantal slachtoffers. Het groepsrisico wordt bepaald binnen het zogenaamde invloedsgebied van een risicovolle activiteit. Hoe meer personen in het invloedsgebied aanwezig zijn, hoe groter het aantal (potentiële) slachtoffers is, en hoe hoger het groepsrisico. Bij het opstellen van een bestemmingsplan, waarvan het plangebied is gelegen binnen het invloedsgebied van een risicobron, geldt een verantwoordingsplicht.

4.11.2 Toetsing

In deze paragraaf wordt getoetst aan het plaatsgebonden risico en het groepsrisico ter plaatse van het plangebied.

Inrichtingen

Uit de risicokaart, zie Afbeelding 20, blijkt dat er twee risicovolle inrichting zijn gelegen in de nabijheid van het plangebied. De eerste risicovolle inrichting is gelegen aan de Hondseindsebaan 2 te Ulicoten, op een afstand van circa 700 meter van het plangebied. De tweede risicovolle inrichting is gelegen aan de Maaijkant 11, op een afstand van circa 775 meter van het plangebied. Op beide locaties is een bovengrondse propaantank aanwezig. Voor propaantanks geldt een verplichte veiligheidsafstand van 15 meter. Hier wordt ruimschoots aan voldaan. Op grond van het Bevi zijn er dus geen belemmeringen voor de beoogde ontwikkelingen binnen het plangebied.

Transport

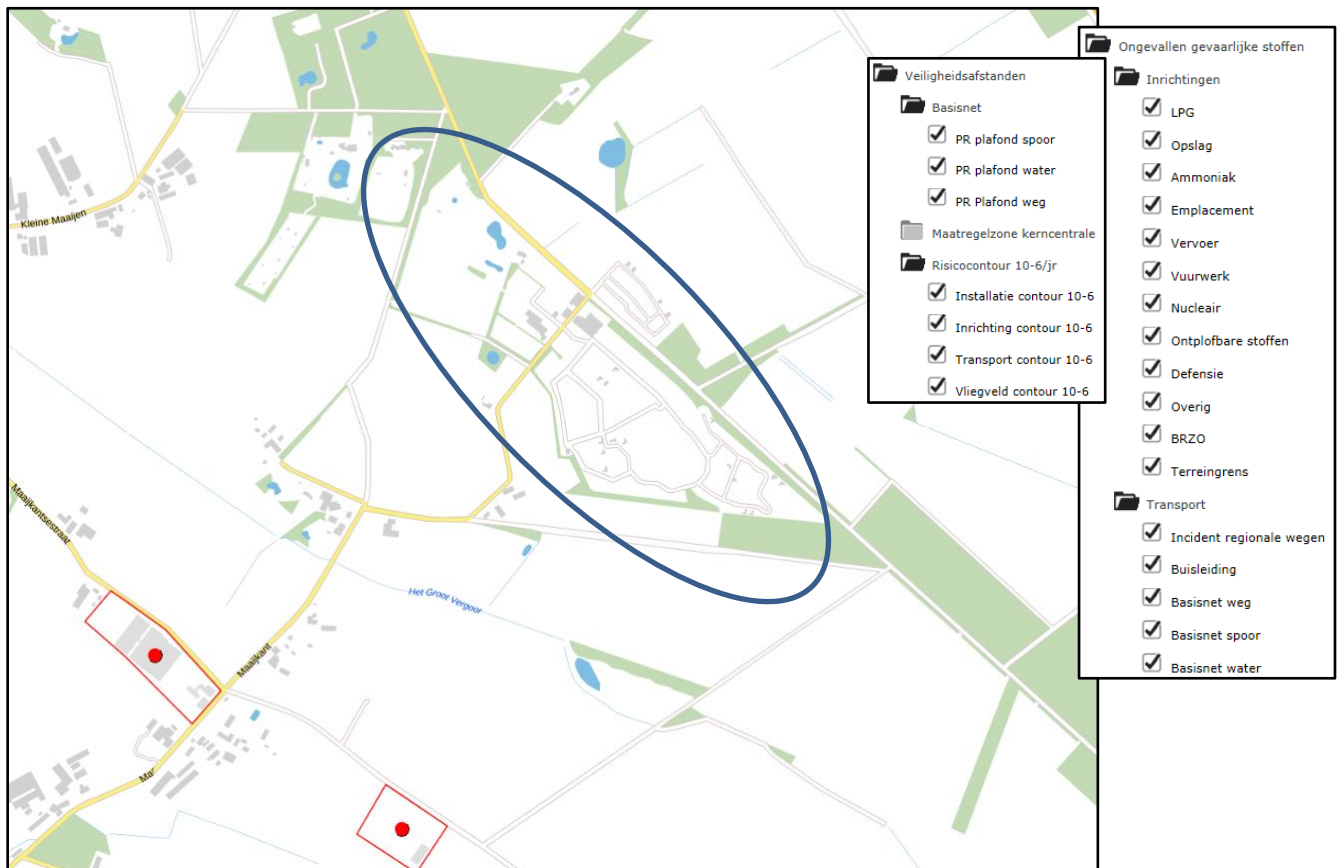
In de gemeenten Baarle-Nassau en Baarle-Hertog is van niet-leiding gebonden transport van gevaarlijke stoffen geen sprake. Er vindt geen vervoer van gevaarlijke stoffen plaats over weg, spoor of over water. Op basis hiervan is een groepsrisicoverantwoording op grond van het Bevt is dus niet nodig.

Buisleidingen

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) van kracht geworden. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. In de omgeving van het plangebied zijn geen buisleidingen gelegen die van

invloed zijn op het plangebied. Een verantwoording van het groepsrisico op grond van het Bevb is dus niet aan de orde.

Afbeelding 20: Uitsnede risicokaart Nederland (plangebied blauw omcirkeld)

Ten aanzien van het aspect externe veiligheid zijn er geen belemmeringen voor de beoogde ontwikkelingen binnen het plangebied.

4.12 Technische infrastructuur

In of nabij het plangebied liggen geen planologisch relevante buisleidingen en lopen tevens geen relevante straalpaden (zoals te zien op de risicokaart in Afbeelding 20). Voordat er gebouwd wordt zal er een KLIC-melding gemaakt worden om relevante kabels en leidingen van het plangebied in beeld te brengen.

4.13 Volksgezondheid

Gezondheidsrisico's zijn een optelsom van blootstelling, gevaar en impact. Bij blootstelling wordt er gekeken hoeveel ziekteverwerkers een persoon binnen moet krijgen om geïnfecteerd te raken of ziek te worden. Gevaren zijn er in diverse vormen, zoals biologisch (bijv. ziekteverwekkende bacteriën), chemisch (bijv. diergeneesmiddelen of bestrijdingsmiddelen) of fysisch (zoals elektriciteit of ter plaatse gewond raken). Impact staat voor de grootte van het effect dat veroorzaakt wordt.

Iedere veehouderij moet voldoen aan diverse wet- en regelgeving voor diverse milieuaspecten, zoals ammoniakuitstoot, geur, fijnstof, aanwezigheid en gebruik van gevaarlijke stoffen, aan- en afvoer van meststoffen, geluid, brandveiligheid, etc. Indien een veehouderij niet voldoet, zal een vergunning dus niet verleend worden. Er mag vanuit worden gegaan dat de grenswaarden die in de wet zijn opgenomen de volksgezondheid in voldoende mate beschermen.

4.13.1 Onderzoek veehouderij en gezondheid omwonenden

Op 7 juli 2016 is het onderzoek veehouderij en gezondheid omwonenden (VGO) gepubliceerd, dat in opdracht van de Ministeries van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) en Economische Zaken

(EZ), op advies van de Gezondheidsraad, was uitgevoerd. Uit dit onderzoek wordt duidelijk dat er sprake is van positieve en negatieve gezondheidseffecten ten gevolge van het wonen in de nabijheid van veehouderijen. Als positief wordt beschouwd dat mensen die rondom veehouderijen wonen minder astma en allergieën hebben. Voor melkvee- en varkenshouderijen zijn de effecten op de volksgezondheid naar de omgeving zeer beperkt vanwege de beperkte emissies van met name fijnstof. Bedrijven waar paarden of schapen gehouden worden zijn in de onderzoeken niet meegenomen.

Endotoxine in de (fijn)stof emissie uit intensieve veehouderijen is wel een relevante component gebleken voor luchtwegklachten. Dit resulteert in de volgende negatieve effecten:

- Een verhoging van het risico op pneumonie (longontsteking), met name in de nabijheid van pluimveehouderijen;
- Verhoogd voorkomen van luchtwegklachten en een verminderde longfunctie in relatie tot dichtheid van veehouderijbedrijven rond de woning, ongeacht het type bedrijf;
- Een verlaagde longfunctie na dagen en weken van verhoogde ammoniakconcentraties. De effecten worden waarschijnlijk niet door ammoniak zelf veroorzaakt maar zijn mogelijk het gevolg van omzetting in secundair fijnstof.

Het VGO onderzoek maakt duidelijk dat gezondheidseffecten worden veroorzaakt door de combinatie van emissies van fijnstof, aan stofdeeltjes gebonden endotoxine en ammoniak-secundair fijnstof uit de veehouderijen. Endotoxine wordt gezien als een goede indicator voor blootstelling van omwonenden aan stoffen uit stallen die een negatieve invloed hebben op de luchtwegen. Derhalve wordt een maximale endotoxinewaarde van 30 EU/m³ geadviseerd. De emissie van stofdeeltjes met endotoxine is in zes veel voorkomende stalsystemen met vleesvarkens, leghennen en vleeskuikens gemeten. Met een verspreidingsmodel is berekend of de voorgestelde endotoxinewaarde van 30 EU/m³ werd overschreden. De onderzoekers concludeerden dat bij individuele pluimveestallen de geur en fijnstof norm niet kunnen voorkomen dat de door de Gezondheidsraad geadviseerde endotoxinegrenswaarde, onder lokale omstandigheden, wordt overschreden.

Op 16 juni 2017 is het eerste vervolgonderzoek van dit VGO-onderzoek gepubliceerd. Dit rapport bevat een nadere analyse van de gegevens met krachtige statistische technieken wat de conclusies uit het hoofdonderzoek bevestigt en steviger onderbouwd. Er zijn sterke aanwijzingen dat (componenten van) fijnstof van geitenhouderijen mensen gevoeliger maken voor luchtweginfecties. Specifieke ziekteverwekkers afkomstig van dieren kunnen daarbij niet uitgesloten worden. Deze associatie is ook voor pluimveehouderijen gevonden, hetzij aanzienlijk zwakker. Uit luchtwegmetingen in de woonomgeving blijkt dat de concentratie endotoxinen in de lucht toeneemt naarmate de afstand tot een intensieve veehouderij kleiner wordt of de dichtheid toeneemt. Wat betreft fijnstof is de bijdrage van de veehouderij niet te onderscheiden van de bijdrage van vele andere bronnen, zoals verkeer en (buitenlandse) industrie.

In de eerste twee onderzoeken zijn de gezondheidsrisico's onderzocht aan de hand van gegevens uit huisartsenpraktijken over de periode 2007 t/m 2013. Op 1 september 2018 is het onderzoek 'Veehouderij en Gezondheid Omwonenden III' gepubliceerd. Hierin is de actualisering voor de jaren 2014 t/m 2016 gepubliceerd. Er is daarbij specifiek gekeken naar de associatie tussen diverse luchtwegaandoeningen en de nabijheid van geiten- en pluimveehouderijen. De associatie tussen het voorkomen van longontsteking en het wonen in de nabijheid van pluimveehouderijen zou namelijk mogelijk verklaard kunnen worden door de uitstoot van fijnstof en endotoxinen door deze bedrijven, al dan niet in combinatie met de al aanwezige achtergrondblootstelling. Deze veronderstelling lijkt voor geitenhouderijen echter minder voor de hand liggend, omdat de emissie van fijnstof en endotoxinen beperkt is.

Uit de onderzoeksresultaten van deze tweede vervolgstudie blijft dezelfde verhoging voor het aantal longontstekingen bij omwonenden van geitenhouderijen zichtbaar als in de jaren daarvoor. Voor legpluimveehouderijen kan deze verhoging niet (meer) statistisch significant worden aangetoond. Voor vleeskuikenbedrijven alleen in 2014, ondanks dat de emissie van fijnstof hier relatief gezien hoger is dan van legpluimveehouderijen. Conclusie uit deze vervolgstudie is dan ook dat er meer

onderzoek zal moeten plaats vinden naar de oorzaak van de associatie tussen longontsteking en het wonen in de nabijheid van geitenhouderijen.

4.13.2 Handelingsperspectieven veehouderij en volksgezondheid

Naar aanleiding van het eerste VGO-onderzoek wordt momenteel door het Rijk, op advies van de Gezondheidsraad, een landelijk toetsingskader ontwikkeld voor endotoxine. In afwachting hierop is door het ondersteuningsteam van bestuurders van gemeenten in Brabant in 2016 de notitie 'Handelingsperspectieven veehouderij en volksgezondheid: endotoxine toetsingskader 1.0' opgesteld. Aan de hand van deze notitie kan het risico van de verspreiding van endotoxinen van uitbreidende veehouderijen beoordeeld worden. Gemeenten en provincie willen uit voorzorg voorkomen dat door lopende en nieuwe aanvragen de endotoxine advieswaarde van de Gezondheidsraad wordt overschreden. Daar waar de advieswaarde al wordt overschreden willen ze voorkomen dat de overschrijding toeneemt. Een standstil van de emissie fijnstof-endotoxine is dus gewenst. Bij voorkeur wordt er een reductie van de emissie bereikt.

Om de relatie bronsterkte fijnstof en aan te houden afstand om te voldoen aan de door de Gezondheidsraad geadviseerde endotoxinegrenswaarde van 30 EU/m³ te kunnen berekenen zijn voor vleeskuikens, legkippen en vleesvarkens formules afgeleid uit het rapport van Erbrink (2016). Omgekeerd kan vanuit een omgevingsbewuste benadering worden bepaald of ter plaatse van een nieuw gevoelig object voldaan kan worden aan de adviesgrenswaarde van 30 EU/m³.

Het VGO onderzoek gaat uit van een endotoxine risicogebied indien 15 veehouderijen (of meer) zijn gelegen binnen een kilometer van een gevoelig object. In de praktijk blijkt dit dat dit aantal echter niet hanteerbaar is. In de notitie wordt derhalve een locatiegerichte specifieke benadering voorgesteld, omdat blijkt dat ook bij kleinere clusters (binnen 250 meter) cumulatie speelt vanwege de grote omvang van de veehouderijen, de hiermee gepaard gaande emissie van fijnstof-endotoxine en de geringe afstanden naar te beschermen objecten. De cumulatie van endotoxinen is echter (nog niet) kwantitatief te bepalen, daarom is in het kader van een omgevingsbewuste benadering een zogenaamde 'Cumulatieve toets' opgesteld. Dit betreft een stappenplan t.b.v. de uitbreiding van een veehouderij, maar kan in het kader van de omgekeerde werking ook voor het realiseren van nieuwe gevoelige objecten worden doorlopen.

De eerste vraag van dit stappenplan is of er in de omgeving van het plangebied meerdere veehouderijen zijn gelegen met een hoge fijnstof-endotoxine emissie. Voor het afbakenen van de 'omgeving' wordt aangesloten bij de clusters van 250 meter die voortvloeien uit de locatiegerichte specifieke benadering. Op grond van de regeling beoordeling luchtkwaliteit (Rbl), aldus vastgesteld d.d. 12-12-2018, is sprake van een hoge fijnstofemissie, indien de fijnstofemissie van een bedrijf meer dan 500 kg PM₁₀ per jaar bedraagt. Deze norm wordt derhalve aangehouden voor het begrip 'hoge fijnstof-endotoxine emissie'. Binnen 250 meter van het plangebied zijn geen veehouderijen gelegen. De dichtstbijzijnde veehouderij is gelegen op 400 meter en betreft een rundveehouderij. Voor een rundveehouderij zijn de effecten op de volksgezondheid naar de omgeving zeer beperkt vanwege de beperkte emissie van met name fijnstof. Derhalve hoeven melkrundveehouderijen in de door de gezondheidsraad geadviseerde endotoxinegrenswaarde niet meegewogen te worden. Het stappenplan hoeft hierdoor niet verder doorlopen te worden.

Vanuit de omgevingsbewuste benadering kan dus worden geconcludeerd dat ter plaatse van het recreatieterrein voldaan zal kunnen worden aan de adviesgrenswaarde van de Gezondheidsraad. Het aspect volksgezondheid vormt dus geen belemmering voor het initiatief.

5. Juridische planbeschrijving

In dit hoofdstuk wordt een toelichting gegeven op de juridische regeling van dit bestemmingsplan.

5.1 Juridische achtergrond

De Wet ruimtelijke ordening (Wro) verplicht gemeenten bestemmingsplannen op te stellen. In de Wro en het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is nader uitgewerkt uit welke onderdelen een bestemmingsplan (ook: wijzigingsplan) in ieder geval moet bestaan. Het gaat om een verbeelding met planregels en een toelichting daarop. Daarnaast biedt zowel de Wro als het Bro opties voor een nadere juridische inrichting van een bestemmingsplan. Hierbij moet worden gedacht aan de toepassing van afwijkmogelijkheden en wijzigingsbevoegdheden en het toepassen van nadere eisen. Uitgangspunt is dat het bestemmingsplan moet voorzien in een passende regeling voor de komende tien jaar. Dat is in principe de geldigheidsduur van een bestemmingsplan.

Het juridisch bindende onderdeel van het bestemmingsplan bestaat uit de verbeelding en regels. De regels bevatten het juridisch instrumentarium voor het regelen van het gebruik van de gronden en gebouwen en bepalingen betreffende de toegelaten bebouwing. De verbeelding heeft een ondersteunende rol voor de toepassing van de regels evenals de functie van visualisering van de bestemmingen. De verbeelding vormt samen met de regels het voor de burgers bindende onderdeel van het bestemmingsplan.

Bij bestemmingsplannen gaat het om de belangen van burgers en bedrijven. Zij dienen zich snel en op eenvoudige wijze een juist beeld te kunnen vormen van de planologische mogelijkheden en beperkingen op één of meerdere locatie(s). Daarnaast is de vergelijkbaarheid van ruimtelijke plannen van belang voor degenen die deze plannen in grotere samenhang wensen te bezien. Hierbij kan gedacht worden aan degenen die betrokken zijn bij de planvoorbereiding, de planbeoordeling en het monitoren van beleid.

De SVBP maakt het mogelijk om bestemmingsplannen te maken die op vergelijkbare wijze zijn opgebouwd en op eenzelfde manier worden verbeeld. De SVBP geeft bindende standaarden voor de opbouw en de verbeelding van het bestemmingsplan, zo ook voor de regels. Voor bestemmingsplannen, zoals dit plan, is het verplicht de regels van de SVBP te volgen.

5.2 Toelichting verbeelding

Op de verbeelding zijn de bestemmingen van de in het plan begrepen gronden aangewezen en begrensd. Op de verbeelding zijn de volgende bestemmingen en aanduidingen opgenomen:

- Enkelbestemming 'Groen – Landschapselement';
- Enkelbestemming 'Natuur';
- Enkelbestemming 'Recreatie';
- Dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie hoog 1';
- Dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie middel';
- Bouwvlak;
- Functieaanduiding 'specifieke vorm van natuur – recreatie';
- Functieaanduiding 'specifieke vorm van natuur – voorwaardelijke verplichting 1';
- Functieaanduiding 'specifieke vorm van natuur – voorwaardelijke verplichting 2';
- Functieaanduiding 'specifieke vorm van natuur uitgesloten – horeca';
- Functieaanduiding 'specifieke vorm van recreatie – toeristisch kamperen';
- Gebiedsaanduiding 'overige zone – attentiezone stiltegebied';
- Gebiedsaanduiding 'overige zone – camping';
- Gebiedsaanduiding 'overige zone – cultuurhistorisch vlak';
- Gebiedsaanduiding 'overige zone – Natuur Netwerk Brabant'.

Voor de benaming van de bestemmingen en aanduidingen is zoveel mogelijk aangesloten bij de herzieningen van bestemmingsplan 'Buitengebied 2008', de bestemmingsplan 'Buitengebied 2008, herziening 1A, 1B en 2'. Voor het overige wordt aangesloten bij het SVBP.

5.3 Toelichting regels

De regels behorende bij dit bestemmingsplan bestaan uit inleidende regels, bestemmingsregels, algemene regels en overgangs- en slotregels.

De regels bij voorliggend bestemmingsplan worden gewijzigd ten opzichte van het vigerende bestemmingsplan, maar ook voor wat betreft de regels is zoveel mogelijk aangesloten bij de herzieningen van bestemmingsplan 'Buitengebied 2008', het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008, herziening 1A en 1B'. De regels hebben betrekking op de in de verbeelding opgenomen bestemmingen en aanduidingen. De regels worden als volgt gewijzigd:

Recreatie

De regels van de recreatieve bestemming zijn overgenomen uit het moederplan, met de aanpassing dat de 200 m² gebouwen ten behoeve van gemeenschappelijke voorzieningen, die gerealiseerd zullen worden op de uitbreiding van het recreatieterrein ten noordwesten van het bestaande recreatieterrein, hierop in mindering zijn gebracht.

specifieke vorm van natuur - recreatie

Het is de bedoeling om de nieuwe toeristische plaatsen op de uitbreiding van het recreatieterrein ten noordwesten van het bestaande recreatieterrein speels in te richten. Er bestaat daardoor geen harde overgang van het recreatieterrein naar de ecologische verbingszone. Het is de bedoeling dat de begrenzing van de standplaatsen glooiend door het landschap loopt. Dit is goed te zien op het landschappelijk inpassingsplan voor de restopgave NNB (Bijlage 1). Het is daarom praktisch gezien onmogelijk om een kampeerterrein van maximaal 2 ha en strak daaromheen een strook groen op de verbeelding op te nemen. Het gaat bovendien ook niet om een groenstrook die dient als landschappelijke inpassing, maar om robuuste landschapselementen die invulling geven aan de realisatie van (een gedeelte van) de restopgave NNB ter plaatse.

Daarbij is de doelgroep van dit gedeelte van het recreatieterrein geen reguliere campingtoerist, maar een gast die duurzaamheid en beleving van de aanwezige ecologische- en natuurwaarden hoog in het vaandel heeft staan. Dit betekent dat het kampeerterrein niet sec recreatie tot functie heeft, maar het dus voornamelijk gaat om recreatief medegebruik van de aanwezige natuur.

Om die redenen is een natuurbestemming waar gedeeltelijk, onder strikte voorwaarden, recreatie is toegestaan meer passend dan een recreatiebestemming waar gedeeltelijk landschapselementen moeten worden aangebracht. Immers, wanneer gronden een natuurbestemming met de aanduiding 'recreatie' hebben is en blijft het hoofddoel van die gronden natuur. Wanneer gronden een recreatieve bestemming met de aanduiding 'groen' hebben is en blijft het hoofddoel van die gronden recreatie. De keuze voor de hoofdbestemming werkt dus twee kanten op:

- voor de manier waarop invulling zal worden gegeven aan het kampeerterrein;
- de beleving van recreanten;
- het gewicht dat er aan wordt gegeven door omwonenden; en
- het effect ervan op de ruimte.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat voor het doel wat wordt beoogd met het bestemmingsplan, een natuurbestemming met als functieaanduiding 'specifieke vorm van natuur – recreatie' het meest passend is. In de regels voor deze aanduiding wordt vastgelegd dat maximaal 2,0 ha in gebruik mag worden genomen ten behoeve van toeristisch kamperen in de periode van 10 maart tot en met 31 oktober. Dit mogen derhalve uitsluitend standplaatsen betreffen voor kampeermiddelen, zijnde een tent, tentwagen, kampeerauto, caravan of enig ander onderkomen of verblijf, geen bouwwerk zijnde, dat geschikt is voor tijdelijk recreatief nachtverblijf. Per in gebruik zijnde standplaats mag daarbij één auto geparkeerd worden. Uitsluitend ter plaatse van het bouwvlak mag een gebouw worden opgericht van maximaal 200 m² ten behoeve van gemeenschappelijke voorzieningen. Overige oppervlakte verhardingen zijn uitgesloten. Er zijn uitsluitend on- en halfverharde voorzieningen zoals paden, wegen en parkeervoorzieningen toegestaan. Als strijdig met de bestemming is onder andere aangeduid:

- gebruik van de gronden en voorzieningen buiten de aanduiding 'specifieke vorm van natuur - recreatie' voor recreatieve doeleinden;

- gebruik van de gronden en voorzieningen ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van natuur - recreatie' voor recreatieve doeleinden buiten de periode van 10 maart tot en met 31 oktober;
- parkeren buiten de aanduiding 'specifieke vorm van natuur – recreatie';
- intensief dagrecreatief medegebruik;
- horeca;
- detailhandel.

Op deze manier zijn de gebruiksmogelijkheden van de uitbreiding van het recreatieterrein zeer beperkt en is verzekerd dat het terrein speels kan worden ingericht, zodat een zachte overgang van het recreatieterrein naar de ecologische verbindingszone ontstaat. Op deze manier voorziet het initiatief in een uitbreiding van het recreatieterrein die hand in hand gaat met de inrichting van de ecologische verbindingszone in het kader van het NNB.

specifieke vorm van natuur uitgesloten – horeca & specifieke vorm van recreatie uitgesloten - horeca

Om zowel op de verbeelding als in de regels expliciet inzichtelijk te maken dat horecavoorzieningen ter plaatse van attentiezone stiltegebied zijn uitgesloten zijn de aanduidingen 'specifieke vorm van natuur uitgesloten – recreatie' en 'specifieke vorm van recreatie uitgesloten – horeca' opgenomen.

specifieke vorm van natuur – voorwaardelijke verplichting 1

Ter borging van de aanleg en instandhouding van het landschappelijk inpassingsplan voor de restopgave NNB is hiervoor een voorwaardelijke verplichting (artikel 4.4.4) met corresponderende functieaanduiding 'specifieke vorm van natuur – voorwaardelijke verplichting 1' opgenomen.

specifieke vorm van natuur – voorwaardelijke verplichting 2

Ter borging van de aanleg en instandhouding van het inrichtings- en beplantingsplan van de stichting Brabants Landschap voor perceel M114 is hiervoor een voorwaardelijke verplichting (artikel 4.4.5) met corresponderende functieaanduiding 'specifieke vorm van natuur – voorwaardelijke verplichting 2' opgenomen.

overige zone – attentiezone stiltegebied

De voorwaarden uit de Iov voor de Attentiezone stiltegebied zijn vastgelegd in het bestemmingsplan middels de aanduiding 'overige zone – attentiezone stiltegebied'.

overige zone – camping

Middels de gebiedsaanduiding 'overige zone – camping' wordt het terrein waar het recreatiebedrijf is toegestaan afgebakend. Hierbij is vast gelegd dat er op deze gronden maximaal 360 standplaatsen voor stacaravans en maximaal 240 standplaatsen voor toeristisch kamperen zijn toegestaan, overeenkomstig het maximum aantal dat in het moederplan is toegestaan. Verder is voor deze aanduiding vastgelegd dat voor iedere toegestane recreatieve voorziening binnen het plangebied in de parkeerbehoefte worden voorzien.

overige zone – Natuur Netwerk Brabant

De voorwaarden uit de Iov voor het Natuur Netwerk Brabant zijn vastgelegd in het bestemmingsplan middels de aanduiding 'overige zone – Natuur Netwerk Brabant'.

6. Uitvoerbaarheid

In dit hoofdstuk wordt de financiële en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan uiteengezet.

6.1 Financiële uitvoerbaarheid

De voorgestane ontwikkeling aan de Maaijkant 23-26 betreft een particulier initiatief. De met de ontwikkeling gepaard gaande kosten worden dan ook gedragen door de desbetreffende particuliere initiatiefnemer. Hiervoor wordt een anterieure overeenkomst gesloten tussen initiatiefnemer en de gemeente Baarle-Nassau. Om de plankosten te bepalen is een begroting opgesteld om te gemaakte gemeentelijke uren te verhalen. Hiermee is de financiële haalbaarheid voor de gemeente gegarandeerd. Dit plan heeft geen financiële consequenties voor de gemeente. De economische uitvoerbaarheid is hiermee voldoende aangetoond.

6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De maatschappelijke uitvoerbaarheid heeft als doel aan te tonen dat het plan maatschappelijk draagvlak heeft. In dat kader is de gelegenheid tot inspraak geboden in de vorm van vooroverleg met de daartoe aangewezen instanties en een omgevingsdialoog.

6.2.1 Vooroverleg en omgevingsdialoog

De gemeente Baarle-Nassau heeft de Nota Burgerparticipatie opgesteld. Indien er sprake is van een partiële herziening van het bestemmingsplan verwacht de gemeente dat initiatiefnemer actief communiceert met omwonenden over de beoogde ontwikkeling. In dit kader heeft er op 16 april 2019 een eerste bijeenkomst plaatsgevonden op camping Ponderosa, waarvoor alle direct omwonenden van het recreatiepark, waterschap Brabantse Delta, de gemeente Baarle-Nassau, de Brabantse Milieufederatie en natuurvereniging Mark en Leij uitgenodigd waren. Tijdens deze bijeenkomst is het initiatief toegelicht en hebben alle aanwezigen de mogelijkheid gekregen om vragen te stellen. Van deze bijeenkomst is een verslag gemaakt wat aan alle aanwezige partijen, waaronder de gemeente Baarle-Nassau, is toegestuurd. In het kader van de privacywet wordt dit verslag echter niet toegevoegd aan deze toelichting.

In het kader van artikel 3.1.1 Bro is overleg gevoerd over het voorontwerp bestemmingsplan met de gebruikelijke overlegpartners, Waterschap Brabantse Delta en de provincie Noord-Brabant. Ook is het voorontwerpbestemmingsplan toegestuurd aan de genodigden van de omgevingsdialoog, zodat de direct belanghebbenden al in een vroeg stadium de mogelijkheid hebben gekregen tot inspraak op het plan. In Bijlage 9 is opgenomen hoe de reacties van de vooroverlegpartners en de omwonenden op het voorontwerp zijn verwerkt in het ontwerpbestemmingsplan.

6.2.2 Zienswijzen en beroep

De vaststellingsprocedure van het bestemmingsplan vindt verder plaats volgens artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening. Het ontwerpbestemmingsplan is in dit kader ter visie gelegd gedurende een periode van zes weken, van 15 oktober 2019 tot en met 25 november 2019. Gedurende deze periode is een ieder de mogelijkheid geboden zienswijzen op het ontwerpbestemmingsplan kenbaar te maken. Van deze mogelijkheid is door één partij gebruik gemaakt. De ingebrachte zienswijze is behandeld in de nota van zienswijzen, zie Bijlage 10. Hierin is tevens opgenomen op welke punten het bestemmingsplan is aangepast naar aanleiding van de ingebrachte zienswijzen. Verder hebben er in verband met de vaststelling van de Interim omgevingsverordening Noord-Brabant enkele ambtshalve wijzigingen plaatsgevonden. Ook deze wijzigingen zijn benoemd in Bijlage 10. Het plan is door de gemeenteraad vastgesteld op 19 februari 2020.

Na vaststelling wordt het bestemmingsplan wederom zes weken ter visie gelegd. Gedurende deze periode kunnen belanghebbenden tegen het vaststellingsbesluit beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Tevens kan er beroep worden ingesteld tegen de eventueel gewijzigde onderdelen. Indien geen beroep wordt ingesteld, is het plan na deze beroepstermijn onherroepelijk en treedt het plan in werking.

Gezien een ieder de mogelijkheid heeft om te reageren op het bestemmingsplan middels het kenbaar

maken van zienswijzen, wordt na afloop van de hierboven beschreven procedure het plan als maatschappelijk uitvoerbaar beschouwd.

7. Bijlagen

Bijlage 1: Landschappelijk inpassingsplan restopgave NNB

Bijlage 2: Inrichtings- en beplantingsplan perceel M114

Bijlage 3: Advies Adviescommissie toerisme en recreatie d.d. 27 november 2008

Bijlage 4: Berekening kwaliteitsverbetering

Bijlage 5: Akoestisch onderzoek Attentiezone stiltegebied

Bijlage 6: Randvoorwaarden inrichting ecologische verbindingszone

Bijlage 7: AERIUS-berekening beoogde situatie

Bijlage 8: Flora en Fauna onderzoek

Bijlage 9: Notitie beantwoording vooroverlegreacties

Bijlage 10: Nota van zienswijzen

www.ontwerp-planologie.nl

Van Dun Ontwerp en Planologie is een handelsnaam van Van Dun Advies BV